

Vesti iz slovenskih naselbin

Vlak ga je povozil

Auburn, Ill.—Na postaji Alton je dne 22. decembra vlak do smrti povozil rojaka Johna Ogrinca, ki je bil na mestu mrtev. Star je bil 71 let in je bil doma iz Novega mesta na Dolenjskem. Tukaj zapuša žena, v St. Louisu pa brata.

Vlak je ubil rojakinjo

Imperial, Pa.—Pred dnevi je umrla 24-letna Frances Ušeničnik za poškodbami, ki jih je dobila, ko je vlak zadel avtomobil, v katerem se je vozila z možem. Poleg moža zapuša otroka, očeta, sedem bratov in dve sestri.

Žrtve avtomobilske nezgode

Duluth, Minn.—Pred dnevi je bila pri avtomobilski nezgodi ubita rojakinja Mary Medved iz Chisholma. Nesreča se je pripetila v bližini mesta Twin Cities, ko se je ponesrečenka vračala s svojim možem domov po obisku Kalifornije.

Med delom umrla

Detroit, Mich.—Te dni je med delom umrla Josephine Hren, stara 66 let in rojena v Potoku, Zadrebca dolina na Štajerskem. Zapuša moža, tri sinove in dve hčeri, v starem kraju pa sestro.

Nov grob v Girardu, O.

Girard, O.—Dne 11. decembra je umrl James Racich, star 55 let in rojen v Drnovem pri Krškem na Dolenjskem. Zapuša žena, sina pri vojskih in tri bratrance.

Iz Pennsylvanije

Vandling, Pa.—Dne 18. decembra je umrl Bernard Košir, star 49 let in rojen v Martinji vasi pri Sv. Lovrencu na Dolenjskem. V Ameriki je bil 31 let in zapuša žena, dva sinova (oba pri vojakih) in štiri hčere.

Iz Minnesote

Hibbing, Minn.—Pred dnevi je tukaj umrl Jože Lavrič, doma iz Zaloga pri Moravčah. Tukaj je bival okrog 20 let in prej je bil v Nevadi. Zapuša brata, v starem kraju pa drugega brata in tri sestre, ako še žive.

Iz Wyominga

Rock Springs, Wyo.—Dne 12. decembra je umrl John Vilfan, star 64 let in rojen v Puštalu pri Škofiji Loka na Gorenjskem. Tukaj zapuša nečaka, v stari domovini pa žena in hčer, ako sta še živi. Pred sedmimi leti je bil pobit pri delu v rovu in od takrat ni bil več zmožen za težko delo. — Pred dnevi je pa v bolnišnici umrl Andrej Fajfar, star 60 let in doma iz Dolenje vasi pri Selcih.

Iz Wisconsin

Sheboygan, Wis.—Pred kratkim je tukaj umrl 29-letni Rudolf Kotnik za rano, katero je dobil, ko je bil po nesreči obšel, krojen na lovu na srne. Zapustil je žena, dva otroka, starše, pet bratov in štiri sestre. — Dne 21. decembra je umrl 30-letni Frank Zagoren, ki je zapustil žena, otroka, mater, brata in dve sestri. Zadnje čase je imel gostilno.

Smrt starega prenosarja

La Salle, Ill.—Dne 21. decembra je umrl rojak Feliks Kupček, star 77 let. Bil je pre-

Razstrelba na ameri- škem rušilcu

New York, 3. januarja.—Nek ameriški rušilec se je pogreznil danes jutraj v morje potem, ko je nastala na ladji razstrelba in požar. Kolikor je dozda znanega, so rešili 163 mož posadke, mnogi med temi so bili ranjeni v razstrelbi. Kaj je povzročilo razstrelbo, še ni znano.

Razstrelba se je pripetila na rušilcu ob 5:18 jutraj, tri ure potem, ko je spustil rušilec sidro šest milj od Sandy Hooka, N. J. Razstrelba je bila tako huda, da je mnoge mornarje vrglo v morje.

Na ladji ni bilo nobene panike. Mornarji so začeli takoj gasiti požar, ki je bil pa tako hud, da niso mogli blizu. Na pomoč je prihitela obrežna straža, ki je jemala na krov mornarje. Ob 7:05 je bilo ukazano posadki, da zapusti ladjo in rušilec se je kmalu zatem pogreznil.

Razstrelba na ladji je bila tako močna, da so se ljudje na obrežju zbudili in začeli klicati policijo po vzroku. Rušilec take vrste ima navadno posadko od 150 do 300 mož.

SORODNIKOM VOJNIH UJETNIKOV

Washington, D. C.—Podpisani sem v stiku z nekaterimi vojnimi ujetniki, Slovenci, ki so se morali boriti v italijanski vojski. Nekateri imajo sorodnike po Ameriki, pa ne vedo njihovega natančnega naslova. Za nadaljnja pojasnila blagovolite pisati naravnost meni. Moj naslov je: Rev. John Prah O.C.D., Carmelite Monastery 2131 Lincoln Rd., Washington 2, D. C.

Danilo Malinič iz Brestovič od Sežane pri Trstu ima dve teti v Clevelandu, Antonia Karič in Ivana Celia.

Filip Breclj ima svaka in dve svakinji, rojeni v Budanjah na Vipavskem pri Gorici, Marija in Franciška Koren. Meni, da so v New Yorku ali kje blizu tam.

Ostali ne vedo, če imajo kaj sorodnikov tukaj, upajo pa, da se bodo dobili rojaki, ki so poznali njihove starše ali druge sorodnike. Njihova imena so:

Anton Magajna, iz Vremske doline v tržaški okolici; Cvetko Tomazinič, iz Opatjega sela pri Gorici; Angelo Kraljic, iz Doline pri Trstu; Tomaž Maras, iz sela Marasi, Pulj (Polja).

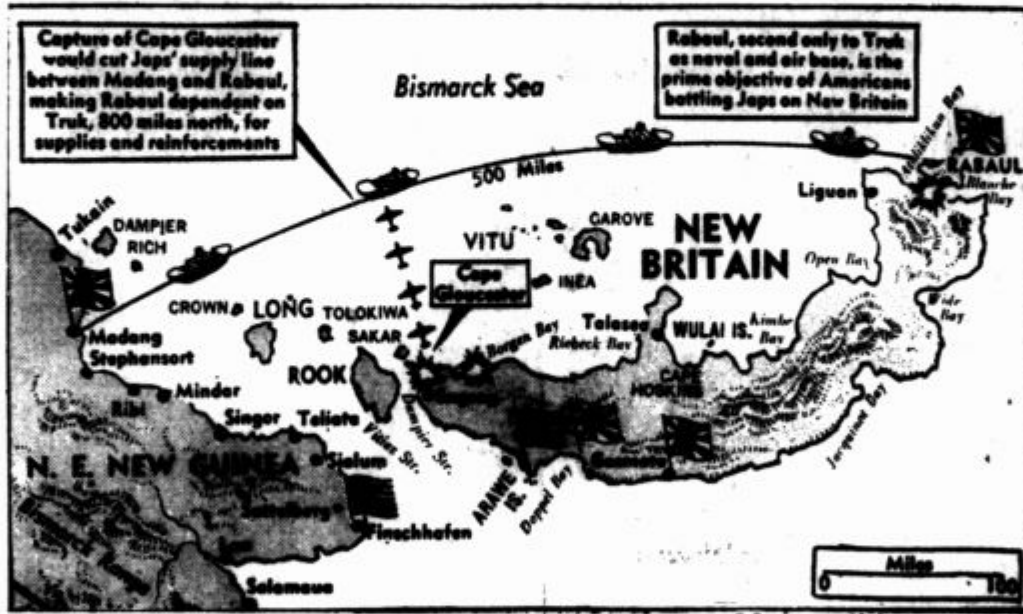
Jih je še več, pa z drugimi zaenkrat še nisem imel prilike za razgovor.

Rev. John Prah, O.C.D.

Privatne, bratske in družabne organizacije morejo premočeno svoje orde in znakove (Defense Bonds and Stamps), serije F in G.

mogar, doma pa je bil iz Radeč pri Zidanem mostu na Dolenjskem.

K vojakom je odšel
Chicago, Ill.—Tomaž Cukale, znani pevec, je bil pozvan v službo bojne mornarice. Odšel je 20. decembra in pustil doma žena in sinčka.

NOVA BRITANIJA. — Tukaj so zdaj najbolj važi boji. Na skrajni desni točki se nahaja japonska baza Rabaul, ki je njih zadnja važna postojanka na Centralnem Pacifiku. Na levem koncu otoka so se zdaj izkrcali ameriški marini, da bodo presekal Japoncem zveze med Novo Britanijo in Novo Grinejo, ki jo vidite na levi strani.

Spremembe pri slovenskih in hrvaških župnijah v Clevelandu

Urad clevelandске škofije naznanja sledeče spremembe pri slovenskih in hrvaških župnijah v Clevelandu.

Rev. Max J. Sodja, dozda kaplan pri sv. Vidu, je bil prestavljen na župnijo Sv. Reš. Telesa v Clevelandu.

Rev. Francis M. Baraga, kaplan pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu, je prestavljen k sv. Vidu v Clevelandu.

Rev. Victor J. Cimperman, novomašnik, je bil imenovan za kaplana pri sv. Klementu v Lakewoodu.

Rev. Victor M. Tomec, novomašnik, je bil imenovan za kaplana pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu.

Rev. Simon J. Nekič, novomašnik, je bil imenovan za kaplana na hrvaški župniji sv. Pavla na 40. cesti.

SLOVENSKA ZAROKA

Cleveland, O.—Na minuli sv. večer, 24. decembra se je zaročila Miss Frances Ropret, stara hčerka Mr. Johna in Mrs. Matilde Ropret z 19601 Kildeer Ave., z Mr. Raymondom Troha, sinom družine Leopold in Veronika Troha, 19202 Kildeer Ave. Mati zaročenke je večletna tajnica društva sv. Cirila in Metoda, št. 191 KSKJ, kamor spadata tudi oba zaročenca. Nše čestitke!

AMERIŠKE VOJNE IZGUBE V SREDOZEMLJU

Washington.—Dne 6. novembra je poročal vojni tajnik Stimson, da so znašale izgube ameriške vojne sile v Severni Afriki in na italijanskem ozemlju od 7. novembra, 1942 do 29. oktobra tekočega leta 31,126 Od teh je 5,539 ubitih, 17,621 ranjenih in 7,966 pogrešanih. Računa se, da znašajo skupne izgube zaveznikov na afriški in italijanski fronti okrog 100,000 mož.

Veliko večje so pa izgube armade osišča: 40,000 ubitih, 90,000 ranjenih in okrog 460,000 ujetih. Njih izgube v primeru s izgubami zaveznikov so 6 proti 1.

Citajte in zasledujte društva in uradna poročila v Glasilu.

Novemu letu v pozdrav

Dobrodošlo, mlado leto, kot novinec javljeno! Zopet zdaj si nam začeto; bodi nam pozdravljeno!

K nam prihajaš z načrti, javnosti neznani vsej — Bomo letos še potrti vsled te vojne? — nam povej!

V tebe želje, sklepe, upe, stavi ves človeški rod. O, odstrani grenke kupe žalosti mu ti povsod!

Dan naj tvoj nam vsak prinaša zdravje, blagor, slovo, mir; želja to je srčna naša, kar je sreče pravi vir.

EISENHOWERJEVI POMOČNIKI

General Dwight D. Eisenhower je za svoja pomočnika izbral admiral sira Bertrama Ramsaya in zračnega poveljnika maršala Trafforda L. Leigh-Malloryja. Ramsay bo poveljeval zaveznikemu brodomu pri vpadu na evropsko celino in Leigh-Mallory pa zračni sili.

JUNŠKI POLICAJ

Los Angeles, Cal.—Tukajšnji radio policaj Charles F. Knapp je bil pozvan za pomoč pri nekem roparskem napadu. Roparja sta policajca zbila, mu odvzela denarnico, zapestno uro in tudi njegov samokres, ter zbežala.

Jednotini stenski koledarji

Iz glavnega urada se nam poroča, da imajo oni še nekaj naših letošnjih stenskih koledarjev na razpolago. Društva, ki želijo še nekaj teh koledarjev, naj pišejo na glavni urad.

Tudi uredništvo Glasila jih ima še nekaj v zalogi. Člani na poštah lahko ta koledar od nas dobijo; priložite za poštnino znak za 5 centov.

Župan Lausche je bil ime- novan po Rooseveltu v posredovalno komisijo

Cleveland, O.—Predsednik Roosevelt je imenoval clevelandskega župana Franka J. Lauschea v komisijo treh mož, ki naj preiščejo in razsodijo v pritožbi železniške delavske organizacije, da 16 južnih železnice ne dajo zaposlitve zamorem.

Ker železniške družbe niso hotele reagirati na zahtevo delavske organizacije, se je ta obrnila na predsednika Roosevelta, ki je nato imenoval to komisijo, da se snide v kratkem v Washingtonu in zadevo preišče. Ostala dva člana komisije sta: sodnik Stacy iz Raleigh, N. C. in sodnik Holly iz Chicaga.

VELIKE IZGUBE NEMCEV

London, 4. jan.—Polkovnik Frank Moravec, ki je pridrl tukajšnji čehoslovski zamejni vladi računa, da znašajo dosežane izgube nemške armade tekem vojne približno šest milijonov mož, to so ubiti, ranjeni in ujeti. S tem številom se strinjajo tudi angleški in ameriški štabni častniki.

Pred enim letom je štela nemška vojska 6,400,000 mož, od teh 4,900,000 na suhem; tekem enega leta se je vsled izgub to število skrcilo na 2,500,000 mož; največje izgube Nemcem je povzročila ponovna zimska ofenziva na Ruskem, kjer se borijo v pretežni večini samo bolj mladi vojaki, v starosti od 18 do 29 let, ker starejših ni več. Na ruski fronti vzdržuje Nemčija še vedno nekako 240 divizij, in to že zadnji dve in pol leta.

TITO OSVOJIL ENO TRETJINO JUGOSLAVIJE, PRAVIJO RUSI

London.—Britski radio je 30. decembra citiral sovjetsko publikacijo "Vojna in delavstvo," v kateri je rečeno, da osvobodila armada Jugoslavije sedaj kontrolira eno tretjino jugoslovanskega ozemlja. Dalje je tudi navedeno, da so Titove čete tekem zadnjih dveh let zadržale v Jugoslaviji kakih 40 nemških divizij.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK

Angleži potopili nem- ško ladjo Scharnhorst

London.—Enote britske bojne mornarice, ki so spremljale zavezniški konvoj na poti v Murmansk, rusko luko, so 27. decembra zvečer potopile 26,000-tonsko nemško bojno ladjo Scharnhorst v bitki v bližini Severnega rta, se glasi komunikacije. Koliko članov posadke je utonilo, komuniste ne omenja. Domneva se, da se je na ladji nahajalo okrog 1,461 častnikov in mož.

Uradna nemška časniška agentura DNB je priznala potop bojne ladje eno uro po naznanilu britske admiralitete. Nemci trdijo, da je bila ladja potopljena po ljuti bitki, ki se je razvila po napadu na zavezniški konvoj. DNB pravi, da so bile ladje, ki so spremljale konvoj, težko poškodovane.

To je bila največja britska zmaga na morju od potopa Bismarck, nemške bojne ladje 27. maja, leta 1941. Severni rt, kjer se je vršila bitka, leži v bližini norveškega obrežja. Nemci imajo še dve bojni ladji, ki sta Tirpitz in Gneisenau. Poveljnik enot britske bojne mornarice, ki so napadle in potopile ladjo Scharnhorst, je bil admiral Bruce Fraser.

REKORDNO ŠTEVILO ROJ- STEV V CLEVELANDU

Cleveland, O.—To mesto je v minulem leta posekalo vse rekorde z ozirom na število rojstev. Zdravstveni komisar Dr. Knapp poroča, da je bilo do 31. decembra popolnoma javljenih 22,066 rojstev, kar je najvišje število v zgodovini mesta. Leta 1942 je bilo v Clevelandu rojenih 21,887 otrok, leta 1941 pa 18,540. Dve drugi "rodovitni leti" v Clevelandu sta bili 1921 in 1924, ko je bilo v mestu rojenih 21,037, oziroma 21,777 otrok.

AMERIŠKI LETALCI PO- GREŠANI V UJETNIŠTVU

Washington.—Vojni urad je sorodnikom sporočil, da se nahaja v nemškem ujetništvu 346 ameriških letalcev, ki so bili udeleženi pri napadu na Schweinfurt jeseni in so bili označeni kot pogrešani. S tega napada se ni vrnilo 581 letalcev; 18 med njimi je bilo ubitih, znano pa ni o ostalih 217 letalcih, ali so bili ubiti, ali pa so padli v ujetništvo.

DELNIŠKA SEJA BANKE

Cleveland, O.—Ker je več članov v naši organizaciji, zane tudi društva, ki lastujejo delnice Slovenske banke (The North American Bank Co.), se tem potom vabi in naznanja, da se vrši delniška seja drugo sredo v januarju, 12. dne v Knaušovi dvorani, zvečer ob 8. uri.

Na dnevnem redu bodo poročila in gospodarska bančna vprašanja. Vsak delničar je vabljen, da se udeleži; končno bo tudi volitev direktorija za leto 1944.

Za direktorij vabi
A. G., predsednik.

Ruska armada dospela do poljske meje

Moskva, 4. januarja.—Ruske armade so se včeraj vsule čez staro poljsko mejo. Glavna armada je okupirala obmejna mesta Novogrod-Volinski in Olevsk, prednje straže so prodirale pa naprej in stopile čez rusko-poljsko mejo, kot je bila leta 1939. Rusi imajo še 150 milj, da dosežejo točko, na kateri so Nemci napadli Rusijo junija, 1941.

Rusom se je posrečil ta zmagoviti pohod potem, ko so premagali osem nemških divizij tankov in 13 pehotnih divizij zapadno od Kijeva. V tej ofenzivi je padlo nad 6,000 Nemcev, poročajo Rusi.

Na stotine Nemcev se je podalo Rusom. Cele stotine prehajajo na rusko stran, poročajo iz Moskve, ki primerjajo ta poraz Nemcev onemu pred Stalingradom.

Premier Stalin je sinoči naznanil zavzetje obmejnih mest ob stari Poljski ter je ukazal, da v proslavo izstrelijo 124 topov vsak po 12 strelcev.

General Vatutin, ki je osvobodil Harkov in Kijev, je pripeljal svojo zmagovito armado 700 milj daleč od Stalingrada. Zapadno od tukaj leži Berlin 600 milj proč in Rusi prodirajo v tej smeri na 60 milj široki fronti.

Druga ruska kolona pa prodira na jugu proti romunski meji. Včeraj je bila še 20 milj oddaljena od železniške postaje Viniča blizu reke Bug.

Nemške armade, ki so še v ovinku Dnepra, imajo zdaj na izbiro dvojce, da se naglo umaknejo preko južne Ukrajine, ali pa dobe na pomoč rezerve. Nemci imajo v južni Rusiji od 500,000 do 750,000 mož. V tem številu je vključena tudi armada, ki se še nahaja na Krimu.

USPEH AMERIŠKIH POD- MORNIC NA PACIFIKU

Washington.—Ameriške podmornice so potopile na Pacifiku nadaljnjih 12 japonskih ladij, med katerimi je bila tudi ena križarka.

Admiraliteta je podala poročilo o potopljenih japonskih ladjah 28. decembra, toda ni obelodanila kraja, kjer so bile japonske ladje pogreznjene.

Ameriške pomorske bojne sile so dosledaj potopile in poškodovale 536 japonskih ladij, tankerjev, križark itd. Smatra se, da je bilo od tega števila potopljenih 386 ladij, dočim so bile ostale težko poškodovane.

BERAČI V NEAPLU

Zavezniška vojaška vlada (AMG), ki potrebuje mnogo delavcev v vojaških skladiščih, je izdala razglas na delavce, da se zgledajo pri italijanskih delavskih uradih. Posebno v Neaplju dela mnogo delavcev v pristanišču in po skladiščih, toda delavcev ni dovolj. Po mestu pa je dovolj beračev, ki so sposobni za delo, značilcev čevljev in potepuhov.

Navadni delavec zasluži na dan po 50 lir, izkušen mehanik pa 120 lir. Vrednost lire je po sedanjih določbi en cent ameriške veljave.

DRUŠTVO SV. JOSEFA, ST. 17, BROOKLYN, N. Y.

Vabilo na sejo

S tem vabilom članstvo našega društva se enkrat prijazno vabim, da se udeležijo prihodnje važne seje dne 8. januarja v navadnih zborovalnih prostorih in ob navadnem času.

Na tej seji bo lahko vsak dobil krasen Jednotin stenski koledar za leto 1944, ki je umetniško izdelan povodom letošnjega zlatega Jednotinega jubileja. Torej na svidenje na prihodnji seji!

S pozdravom,
Valentine Capuder, tajnik.

DRUŠTVO SV. BARBARE, ST. 74, SPRINGFIELD, ILL.

Najprvo naznanjam imena uradnikov našega društva za leto 1944:

Anton Bresan Sr., predsednik; Mary Honigman, tajnica; Stefan Lach, blagajnik; zdravnik Dr. Jos. Mautz, 401 S. 7th St. Seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu v dvorani cerkve sv. Barbare.

VAŽNO! Za mesec januar imamo posebno naklado v znesku 35 centov za vsakega člana za društveno blagajno za kritje upravnih stroškov, kar izvolite vpoštevati.

Dalje vas prosim, da bi letos bolj redno ali številno prihajali na naše seje in da bi ne zaostajali s plačevanjem asesmentov; plačujte iste na sejah!

Vsem skupaj želim zdravo, srečno in uspešno novo leto!

S pozdravom,
Mary Honigman, tajnica.

1920 South 14th St.

DRUŠTVO MARIJE POMAGAJ, ST. 78 CHICAGO, ILL.

Čast komur čast!

Ko smo prejeli zadnjo številko Glasila, leta 1943, zagledajo na prvi strani sliko brata Josipa Zalarja, 35 let glavnega tajnika KSKJ še z enakim nasmehom kot vedno.

Res, veliko delo je bilo narajeno po bratu Zalarju in še večjega bo treba narediti.

Kaj drugega naj mu rečemo kakor zahvalo za vsa ta leta veliko dovršenega dela in pa še najbolj plemenito idejo—za ustanovitev mladinskega oddelka.

Zato pa v imenu društva Marije Pomagaj, št. 78, vam izrekam najlaksneje čestitke k Vašemu velikemu plodonosnemu za 35-letnico tajništva. Naj Vas ohrani ljubi Bog še veliko nadaljnjih let!

S spoštovanjem,
Karolina Pičman, predsednica.

DRUŠTVO MARIJE SEDEM ČALOSTI, ST. 81, PITTSBURGH, PA.

Na naši glavni letni seji meseca decembra, 1943 je bil skoro ves sedanjí društveni odbor ponovno izvoljen tudi za tekoče leto 1944, razen Angelina Klobuchar, članice nadzornega odbora, katera ni bila prisotna zaradi bolezni in se je tudi odpovedala uradu zaradi dela, katerega ima osebno; torej je bila druga članica izvoljena v ta urad. Odbor se zahvaljuje sestri Angelini Klobuchar za njeno delo in kooperacijo.

Seja se je vršila v lepem redu in lepo število članic je bilo prisotnih. Ko je pred enim letom Mrs. Anna Solomon morala resignirati kot predsednica, po navodilu zdravnika, je bila na njeno mesto izvoljena sestra Frances Lokar, pod pogojem, če bo v teku enega leta sestra Anna Solomon zadosti zdrava in bo hotela zopet sprejeti urad predsednice, ji bo sestra Lokar radevolje to pripustila. Mrs. Solomon ni bila na tej seji, torej se je smatralo, da ji gotovo zdravje ne dopušča, da bi prevzela urad; vsceno je sestra Lokar opomnila članice o svoji obljubi, da ne bi rekla, da ni "mož beseda." Kakor omenjeno,

Dojdúca sjednica će biti 9. januara, nadzorni odbor će prečitati godišnji račun, pa budite prisutne, da budete čule kako vam obstoji društvo.

Pozdrav i sretnu novu godinu svima!

Mary Petreich, tajnica.

Dojdúca sjednica će biti 9. januara, nadzorni odbor će prečitati godišnji račun, pa budite prisutne, da budete čule kako vam obstoji društvo.

Pozdrav i sretnu novu godinu svima!

Mary Petreich, tajnica.

so članice saglasno izvolile zopet sedanjí odbor kakor sledi: Frances Lokar, predsednica; Anna Becki, podpredsednica; Katherine Rogina, tajnica, 4321 Stanton Ave., Pittsburgh 1, Pa.; Angelina Veselic, blagajničarka; Justine Lokar, zapisničarka; Katherine Plantan, bolnišniška obiskovalka, 6560 Camellia St., telefon ST 0521, Pittsburgh 1, Pa.; nadzorni odbor: Rose Modrich, Sida Jevnikar, Angelina Pavluk, duhovni vodja Rev. Matthew Kebe, zdravniki: Dr. F. J. Arch, Dr. Ralph Fabian in Dr. George T. Noden; poročevalka za Glasilo in Our Page ter zastopnica za atletiko Frances Lokar.

Ker so bila pred par meseci nova društvena pravila odobrena po članicah in so sedaj tiskana, se na tej seji ni razpravljalo o točkah in pravila ostanejo kakor odobrena.

Članice, ki dolgujejo društvu, so naprosene, da to kakor hitro moreče poplačajo; to se lahko napravi brez kakih težav, če članica prične plačevati redno mesečni asesment in kako majhno vsoto na dolg vsak mesec.

Želim vam vsem uspešno in zdravo novo leto!

S sestrskim pozdravom,
Katherine Rogina, tajnica.

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOVANSKEGA, ST. 87, JOLIET, ILL.

Na naši zadnji glavni seji je bil izvoljen sledeti odbor za tekoče poslovno leto:

Predsednik Paul J. Laurich, podpredsednik Gregor Papesh, tajnik Math Krall, 1265 N. Hickory St.; pomožni tajnik Leo Adamich, blagajnik Steve Stukel Sr., nadzorniki: Joseph Horvath Sr., John Videtich in Anton Bartol Sr., reditelj Martin Jakša, zastavonoše Anton Jerina in Steve Stukel Jr., umeševalec odbora Martin Gersich Sr., zdravniki: Dr. Joseph A. Zalar in Dr. Martin J. Ivec, zastopniki za Zvezo Slovenskih Društev M. Krall, Leo Adamich, M. Jakša, J. Horvat in M. Plut.

Seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu popoldne ob eni uri.

V odrasli oddelek sta pristopila Stephen Stukel in Mary Bartol, v mladinski pa Joseph Kociuba.

Dalje prosim naše članstvo, da se udeležijo seje dne 9. januarja, kjer bo po nadzornikih prečitan celoletni račun; na tej seji bo tudi nekaj tako zanimivega, kar še članstvo ni videlo; zatorej vas še enkrat prosim, da pridete na to sejo v takem številu kakor zadnji mesec, bilo vas je 111 navzočih, kar je vse hvale vredno; le tako naprej!

Srečno, zdravo in blagoslovljeno novo leto želim vsem skupaj. S pozdravom,

Math Krall, tajnik.

DRUŠTVO SV. BARBARE, BROJ 92, PITTSBURGH, PA.

Stovane članice! Tu vam javljam imena odbornice, koje su bile izvoljene na godišnjoj sjednici za godinu, 1944:

Predsednica Matilda Sortic, podpredsednica Mary Bubonovic, tajnica Mary Petreich, blagajničarka Barbara Cvetetic, odbornica boljesti Barbara Malinic 5109 Kent Way, nadzornice Anna Lovrencic i Magdale-na Fabac.

Molim članice, da bi bolj redovito plačivale asesment i da bi nas više posjećale na sjednicah.

Dojdúca sjednica će biti 9. januara, nadzorni odbor će prečitati godišnji račun, pa budite prisutne, da budete čule kako vam obstoji društvo.

Pozdrav i sretnu novu godinu svima!

Mary Petreich, tajnica.

Dojdúca sjednica će biti 9. januara, nadzorni odbor će prečitati godišnji račun, pa budite prisutne, da budete čule kako vam obstoji društvo.

Pozdrav i sretnu novu godinu svima!

Mary Petreich, tajnica.

Dojdúca sjednica će biti 9. januara, nadzorni odbor će prečitati godišnji račun, pa budite prisutne, da budete čule kako vam obstoji društvo.

Pozdrav i sretnu novu godinu svima!

Mary Petreich, tajnica.

Dojdúca sjednica će biti 9. januara, nadzorni odbor će prečitati godišnji račun, pa budite prisutne, da budete čule kako vam obstoji društvo.

Pozdrav i sretnu novu godinu svima!

Mary Petreich, tajnica.

Dojdúca sjednica će biti 9. januara, nadzorni odbor će prečitati godišnji račun, pa budite prisutne, da budete čule kako vam obstoji društvo.

Pozdrav i sretnu novu godinu svima!

DRUŠTVO SV. ANE, ST. 139, LA SALLE, ILL.

Na naši glavni seji dne 12. decembra, 1943, je bil izvoljen ves stari odbor, razen ene nadzornice; odbor je torej sledeči: Predsednica Mary Furar, podpredsednica Jennie Gnidovec, tajnica Ana Klopčic, blagajničarka Anna Scheuer, zapisničarka Ana Plantan, nadzornice: Emma Shinkus, Mary Bildhauer in Christine Gerdovsek; poročevalka za Our Page, Anna Scheuer, duhovni vodja Rev. Stephen Kasovich, zdravnika Dr. L. V. Urbanowski in Dr. Margaret Stanmar, 1608 St. Vincent Ave. Dr. Stanmar je nova zdravica v tej naselbini in je že pristopila v naše društvo, zato jo vsem našim članicam priporočam.

Dasiravno je bil ponovno izvoljen ves stari odbor, sem istega gori navedla iz vzroka, da bodo vse članice znale za svoje društvene uradnice, posebno one, ki ne prihajajo redno na sejo. To je glavni vzrok, da odbornice društva nimajo takega veselja, ko vidijo, da se članice ne zanimajo za seje.

Naša prihodnja seja se vrši dne 9. januarja ob dveh popoldne. Na tej seji bo zaprisežen odbor, po seji bo pa malo družabne zabave v oskrbi odbora. Torej pridite vse!

Na zadnji seji se je po sklepu društva darovalo za našo slovensko cerkev \$25, dalje je bilo tudi sklenjeno, da vsaka članica plača 50 centov v društveno blagajno meseca februarja ali marca za društvene poslovne stroške. Izvolite torej ta sklep vpoštevati.

S pozdravom,
Anna Klopčic, tajnica.

DRUŠTVO SV. VALENTINA, BROJ 145, BEAVER FALLS, PENNSYLVANIA

Poziv na sjednicu

Sa ovime pozivam naše članove na dojdúcu sjednicu, koja će se održavati u nedjelju, 9. januara u jedan sat posle podne. Molim vse naše brate i sestre, da polazite čem više na sjednicu, gde će biti izvešće od cijele godine 1943. Također izvolite i na sjednici asesment plaćati.

Dodjite na ovu sjednicu čim ranije, da se može pobrati novac prije sjednice, u današnje vreme nemoguće se dugo zadržavati, jer mnogi moraju iti na rad u 4 sata posle podne.

Sa pozdravom,
D. Bogovich, blagajnik,

112 Beaver St., (Fallston) New Brighton, Pa.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Javljam članom i članicam našeg društva, da će se održavati naša dojdúca sjednica na 9. januara v navadni prostorijama. Na ovu sjednicu ste pozvani u što većem broju, jer ovo je prva sjednica u godini 1944; tako budete lahko čuli sve otanskosti i račune društva od godine 1943. Ako bo i kako moguće; dalje bude i odbor zaprisežen. Stoga molim, da ne bi koji odbornik izostao od ove sjednice osim važnoga dela i boljesti. Pak isto donesite dobre misli i želje predloge za dobrobit društva.

Sa bratskim pozdravom,
Math Brozović, tajnik.

DRUŠTVO PRESVETEGA SRCA JESUŠOVEGA, ST. 173, CLEVELAND, O.

Članom, ki niste bili na naši zadnji letni seji naznanjam, da je ostal skoro ves stari odbor še za leto 1944, razen tajnice. Odbor je torej sledeči:

Predsednica Mary Hosta, podpredsednica Jennie Zalar, tajnica Anne Zalar, blagajničarka Anne Palčić, zapisničarka Josephine Weiss, nadzorniki Emma in Frank Jesen, Frank Lach; za našega društvenega zdravnika je bil zopet izvoljen Dr. R. Dial. Seje se tudi vršijo

postarem vsaki prvi torek v mesecu.

Jas tajnica za leto 1943, se moram prav lepo zahvaliti vsemu članstvu, ki ste mi tako redno plačevali asesment in pomagali voditi društvo v redu. Naši novi tajnici pa čestitke, ker vem, da se bo še bolj zanimala za vaše društvo in Jednoto.

Na zadnji seji so bili tudi oddani dobijci, katere so dobili sledeči: Prvi Victor Jesen, drugi Mary Vehar, tretji Alice Vidmar, četrti Joe Intihar in peti Wanda Golick. Prihodnjič bomo pa drugi na vrsti, s tem se potroštajmo.

Poročati moram zopet žalostno vest, da nam je kruta smrt odvzela iz naše srede članico Amelia Skoda. Rajnka sosestra je bolehalo že dalje časa, dokler je ni 24. decembra smrt rešila trpljenja. Pokopana je bila 28. decembra iz Anunciation cerkve na Calvary pokopališče. Pokojnica je bila dobra članica našega društva. Zapušča žalujočega soproga Antona, tri hčere in dva sina ter dve sestri. Bila je tudi stara mati in prastara mati. Počivaj v miru božjem, draga sestra, preostalih pa izrekam v imenu našega društva sožalje.

Končno pa voščim glavnemu odboru, odboru našega društva in članstvu ter vsemu članstvu naše Jednote srečno novo leto 1944, vojakom našega društva in vsem vojakom za želim, da bi se vsi kmalu zdravi vrnili s popolno zmago k svojcem, ki jih že tako težko pričakujejo.

S sestrskim pozdravom,
Jennie Golick, tajnica.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ST. 191, CLEVELAND, O.

Vabilo na sejo in opomin

S tem prijazno vabim cenjeno članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo naše prve letošnje seje v sredo, 12. januarja. Na tej seji bo prečitan celoletni račun, zato je prav, da se s tem poročilom seznanite. Dalje bo na omenjeni seji tudi zaprisežen odbor za leto 1944.

Ker je še vedno nekaj takih članov in članic, ki so dolžni na asesmentu, zato prosim vse tako prizadete, da svoj dolg za gotovo najkasneje do 8. januarja (sobote) poravnate; ta dan bom doma ves dan, le zglasite se pri meni!

S pozdravom,
Matilda Ropret, tajnica.

DRUŠTVO KRALJICA MAJMAJNIKA, ST. 194, STRABANE, PA.

Naš društveni odbor za leto 1944 je sledeči:

Predsednica Antonia Senkine, Box 207; podpredsednica Mary Novak, Box 41; tajnica Frances Mohorich, Box 323; blagajničarka, Box 174; zapisničarka Mary Kocian, nadzorni odbor: Anna Kmet, Box 42; Josephine Hostinsky, Louise Kocian; zdravniki: Dr. D. M. Bell in Dr. J. H. Carozola, 44 E. Pike St., Canonsburg, Pa.

Srečno in zdravo novo leto! Pozdrav,
Frances Mohorich, tajnica.

DRUŠTVO SV. ANE, ST. 139, LA SALLE, ILL.

Naši novi tajnici pa čestitke, ker vem, da se bo še bolj zanimala za vaše društvo in Jednoto.

Na zadnji seji so bili tudi oddani dobijci, katere so dobili sledeči: Prvi Victor Jesen, drugi Mary Vehar, tretji Alice Vidmar, četrti Joe Intihar in peti Wanda Golick. Prihodnjič bomo pa drugi na vrsti, s tem se potroštajmo.

Poročati moram zopet žalostno vest, da nam je kruta smrt odvzela iz naše srede članico Amelia Skoda. Rajnka sosestra je bolehalo že dalje časa, dokler je ni 24. decembra smrt rešila trpljenja. Pokopana je bila 28. decembra iz Anunciation cerkve na Calvary pokopališče. Pokojnica je bila dobra članica našega društva. Zapušča žalujočega soproga Antona, tri hčere in dva sina ter dve sestri. Bila je tudi stara mati in prastara mati. Počivaj v miru božjem, draga sestra, preostalih pa izrekam v imenu našega društva sožalje.

Končno pa voščim glavnemu odboru, odboru našega društva in članstvu ter vsemu članstvu naše Jednote srečno novo leto 1944, vojakom našega društva in vsem vojakom za želim, da bi se vsi kmalu zdravi vrnili s popolno zmago k svojcem, ki jih že tako težko pričakujejo.

S sestrskim pozdravom,
Jennie Golick, tajnica.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ST. 191, CLEVELAND, O.

Vabilo na sejo in opomin

S tem prijazno vabim cenjeno članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo naše prve letošnje seje v sredo, 12. januarja. Na tej seji bo prečitan celoletni račun, zato je prav, da se s tem poročilom seznanite. Dalje bo na omenjeni seji tudi zaprisežen odbor za leto 1944.

Ker je še vedno nekaj takih članov in članic, ki so dolžni na asesmentu, zato prosim vse tako prizadete, da svoj dolg za gotovo najkasneje do 8. januarja (sobote) poravnate; ta dan bom doma ves dan, le zglasite se pri meni!

S pozdravom,
Matilda Ropret, tajnica.

DRUŠTVO KRALJICA MAJMAJNIKA, ST. 194, STRABANE, PA.

Naš društveni odbor za leto 1944 je sledeči:

Predsednica Antonia Senkine, Box 207; podpredsednica Mary Novak, Box 41; tajnica Frances Mohorich, Box 323; blagajničarka, Box 174; zapisničarka Mary Kocian, nadzorni odbor: Anna Kmet, Box 42; Josephine Hostinsky, Louise Kocian; zdravniki: Dr. D. M. Bell in Dr. J. H. Carozola, 44 E. Pike St., Canonsburg, Pa.

Srečno in zdravo novo leto! Pozdrav,
Frances Mohorich, tajnica.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ST. 191, CLEVELAND, O.

Vabilo na sejo in opomin

S tem prijazno vabim cenjeno članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo naše prve letošnje seje v sredo, 12. januarja. Na tej seji bo prečitan celoletni račun, zato je prav, da se s tem poročilom seznanite. Dalje bo na omenjeni seji tudi zaprisežen odbor za leto 1944.

Ker je še vedno nekaj takih članov in članic, ki so dolžni na asesmentu, zato prosim vse tako prizadete, da svoj dolg za gotovo najkasneje do 8. januarja (sobote) poravnate; ta dan bom doma ves dan, le zglasite se pri meni!

S pozdravom,
Matilda Ropret, tajnica.

DRUŠTVO KRALJICA MAJMAJNIKA, ST. 194, STRABANE, PA.

Naš društveni odbor za leto 1944 je sledeči:

Predsednica Antonia Senkine, Box 207; podpredsednica Mary Novak, Box 41; tajnica Frances Mohorich, Box 323; blagajničarka, Box 174; zapisničarka Mary Kocian, nadzorni odbor: Anna Kmet, Box 42; Josephine Hostinsky, Louise Kocian; zdravniki: Dr. D. M. Bell in Dr. J. H. Carozola, 44 E. Pike St., Canonsburg, Pa.

Srečno in zdravo novo leto! Pozdrav,
Frances Mohorich, tajnica.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ST. 191, CLEVELAND, O.

Vabilo na sejo in opomin

S tem prijazno vabim cenjeno članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo naše prve letošnje seje v sredo, 12. januarja. Na tej seji bo prečitan celoletni račun, zato je prav, da se s tem poročilom seznanite. Dalje bo na omenjeni seji tudi zaprisežen odbor za leto 1944.

Ker je še vedno nekaj takih članov in članic, ki so dolžni na asesmentu, zato prosim vse tako prizadete, da svoj dolg za gotovo najkasneje do 8. januarja (sobote) poravnate; ta dan bom doma ves dan, le zglasite se pri meni!

S pozdravom,
Matilda Ropret, tajnica.

DRUŠTVO KRALJICA MAJMAJNIKA, ST. 194, STRABANE, PA.

Naš društveni odbor za leto 1944 je sledeči:

Predsednica Antonia Senkine, Box 207; podpredsednica Mary Novak, Box 41; tajnica Frances Mohorich, Box 323; blagajničarka, Box 174; zapisničarka Mary Kocian, nadzorni odbor: Anna Kmet, Box 42; Josephine Hostinsky, Louise Kocian; zdravniki: Dr. D. M. Bell in Dr. J. H. Carozola, 44 E. Pike St., Canonsburg, Pa.

Srečno in zdravo novo leto! Pozdrav,
Frances Mohorich, tajnica.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ST. 191, CLEVELAND, O.

Vabilo na sejo in opomin

Naši novi tajnici pa čestitke, ker vem, da se bo še bolj zanimala za vaše društvo in Jednoto.

Na zadnji seji so bili tudi oddani dobijci, katere so dobili sledeči: Prvi Victor Jesen, drugi Mary Vehar, tretji Alice Vidmar, četrti Joe Intihar in peti Wanda Golick. Prihodnjič bomo pa drugi na vrsti, s tem se potroštajmo.

Poročati moram zopet žalostno vest, da nam je kruta smrt odvzela iz naše srede članico Amelia Skoda. Rajnka sosestra je bolehalo že dalje časa, dokler je ni 24. decembra smrt rešila trpljenja. Pokopana je bila 28. decembra iz Anunciation cerkve na Calvary pokopališče. Pokojnica je bila dobra članica našega društva. Zapušča žalujočega soproga Antona, tri hčere in dva sina ter dve sestri. Bila je tudi stara mati in prastara mati. Počivaj v miru božjem, draga sestra, preostalih pa izrekam v imenu našega društva sožalje.

Končno pa voščim glavnemu odboru, odboru našega društva in članstvu ter vsemu članstvu naše Jednote srečno novo leto 1944, vojakom našega društva in vsem vojakom za želim, da bi se vsi kmalu zdravi vrnili s popolno zmago k svojcem, ki jih že tako težko pričakujejo.

S sestrskim pozdravom,
Jennie Golick, tajnica.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ST. 191, CLEVELAND, O.

Vabilo na sejo in opomin

S tem prijazno vabim cenjeno članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo naše prve letošnje seje v sredo, 12. januarja. Na tej seji bo prečitan celoletni račun, zato je prav, da se s tem poročilom seznanite. Dalje bo na omenjeni seji tudi zaprisežen odbor za leto 1944.

Ker je še vedno nekaj takih članov in članic, ki so dolžni na asesmentu, zato prosim vse tako prizadete, da svoj dolg za gotovo najkasneje do 8. januarja (sobote) poravnate; ta dan bom doma ves dan, le zglasite se pri meni!

S pozdravom,
Matilda Ropret, tajnica.

DRUŠTVO KRALJICA MAJMAJNIKA, ST. 194, STRABANE, PA.

Naš društveni odbor za leto 1944 je sledeči:

Predsednica Antonia Senkine, Box 207; podpredsednica Mary Novak, Box 41; tajnica Frances Mohorich, Box 323; blagajničarka, Box 174; zapisničarka Mary Kocian, nadzorni odbor: Anna Kmet, Box 42; Josephine Hostinsky, Louise Kocian; zdravniki: Dr. D. M. Bell in Dr. J. H. Carozola, 44 E. Pike St., Canonsburg, Pa.

Srečno in zdravo novo leto! Pozdrav,
Frances Mohorich, tajnica.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ST. 191, CLEVELAND, O.

Vabilo na sejo in opomin

S tem prijazno vabim cenjeno članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo naše prve letošnje seje v sredo, 12. januarja. Na tej seji bo prečitan celoletni račun, zato je prav, da se s tem poročilom seznanite. Dalje bo na omenjeni seji tudi zaprisežen odbor za leto 1944.

Ker je še vedno nekaj takih članov in članic, ki so dolžni na asesmentu, zato prosim vse tako prizadete, da svoj dolg za gotovo najkasneje do 8. januarja (sobote) poravnate; ta dan bom doma ves dan, le zglasite se pri meni!

S pozdravom,
Matilda Ropret, tajnica.

DRUŠTVO KRALJICA MAJMAJ

IZ URADA

Slovenskega ameriškega narodnega sveta

3935 W. 26th Street, Chicago, Ill.

Seja širšega odbora

V soboto, 8. januarja ob 9. dopoldne se prične prvo zborovanje vseh odborov Slovenskega ameriškega narodnega sveta v hotelu Shermanu, Randolph in Clark Sts., Chicago, Ill. Na to zborovanje so bili povabljeni člani upravnega, širšega in častnega odbora ter namestniki. Pričakuje se, da se pretežno večina udeležil. Ob 1. popoldne bo serviran v hotelu skupno kosilo. Tisti, ki se še niso prijavili, naj to storijo čim prej. Domneva se, da se bo seja vršila tudi v nedeljo.

Za isti večer (8. januarja) so lokalne podružnice SANSa in JPO-SS sklicale javen shod v dvorani SNPJ, 2657 S. Lawndale Ave. Glavna govornika bosta Etbir Kristan, predsednik SANSa in Louis Adamič, častni predsednik in predsednik Združenega odbora jugoslovanskih Amerikancev. V srbo-hrvaščini bo govoril tudi Rev. Strahinja Maletić, srbski duhovnik iz West Alliquipe, Pa., ki je upravitelj urada Združenega odbora in njegov organizator. Nastopili bodo tudi pevski zbori ter posamezniki z zanimivimi točkami, tako da bo program res pester in poln užitka. Po programu bo ples in prosta zabava. Vstopnina je prosta. Ves pribitek je namenjen SANSu.

Apel za ustanovitev podružnic

Leto dni je minulo, odkar je bil ustanovljen Slovenski ameriški narodni svet. V tej dobi se je ustanovilo po raznih naselbinah Združenih držav 97 podružnic, ki so se priklopile SANSu. Toda mnogo naselbin je še, ki se niso odzvale in ne niso storile, da bi podprle gromotno in moralno veliko delo, ki ga SANS vrši. Zadnji čas je, da se vsi Slovenci prebudimo in postanemo aktivni. Zeletorije, da številni naših podružnic poraste, se podvojijo... ustanovite jo, kjerkoli mogoče. Za podatke se obrnite v naš urad.

Baš sedaj, ko se vrši v stari domovini odločilni boj za življenje ali smrt, za svobodo ali sužnost, za demokracijo ali diktaturo, je potrebno, da smo tudi slovenski Amerikanci zedinjeni, močni in velikodušni in da ne nasledimo močni propagandi, ki nas skuša razdružiti. SANS vrši veliko delo. Pomagajte mu!

Naše gibanje

V času od 16. do 30. decembra so nam poslane svoje prispevke sledeče podružnice: Št. 24, Virden, Ill., \$3.93; št. 25, Chicago, Ill., \$12.90; št. 26, Salem, O., \$4.30; št. 27, Arcadia, Kans., \$10.75; št. 31, Pueblo, Colo., \$15; št. 38, Bridgeport, O., \$11; št. 35, Gary, Ind., \$10; št. 38, Acmetonia, Pa., \$25; št. 40, Kemmerer, Wyo., \$9.50; št. 45, Sheboygan, Wis., \$27.50; št. 47, Pueblo, Colo., \$5; št. 55, Strabane, Pa., \$200; št. 67, Los Angeles, Cal., \$27; št. 81, Sheboygan, Wis., \$8; št. 83, Walsenburg, Colo., \$5; št. 90, Kirkland Lake, Ont., Canada, \$25; št. 91, Chisholm, Minn., \$5; št. 94, Hostetter, Pa., \$6.

John Petkovšek iz Kokoma, Ind., je nam poslal \$5, ki jih je dobil v povračilo naročnine za Novakov besednjak.

Mrs. Helena Kušar iz Berwyn, Ill., je naklonila SANSu izkupička, ki ga je dobila za odejo, \$25 v božično darilo.

Člani društva št. 266 SNPJ, Muskegon Heights, Mich., so po društvenem tajniku Antonu Pavlinu poslali te organizaciji v podporo \$10. Darovali so po \$1: Anton Paulin, Anton Hafner in Mike Stavdohar; Anton in Ana Jordan sta dala \$5, a V. in F. Skofic pa \$2; skupaj \$10.

Tajnik John Shular je nam poslal za podružnico št. 27, Arcadia, Kans., \$10.75, kateri denar sta nabrali sestrji Ana

Bratković (Yale) in Amelija Shular (Arma), dne 26. decembra.

Jugoslovanski pomožni odbor v Ameriki

SLOVENSKA SEKCIJA

Glavni uradniki:

Prodavnica: Vincent Calmar, 2659 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois. SNPJ
Podpredsednik: Josephine Erjavec, 527 N. Chicago St., Joliet, Illinois. SZZ
Tajnik: Joseph Zalar, 351 N. Chicago St., Joliet, Illinois. KSKJ
Blagajnik: Leo Jurjovec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Illinois. ZSZ
Nadzorniki: John Gornik, 6403 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. SDZ
John Ermenc, 739 W. National Ave., Milwaukee, Wisconsin. SPZS
Frank J. Wedie, 301 Lime St., Joliet, Illinois. DSD
Josephine Zakrafek, 7903 Cornelia Ave., Cleveland, Ohio. PS
Frank Česnik, 5709 Prosser Ave., Cleveland, Ohio. SMZ
Direktor publicitete: Janko N. Rogelj, 6308 Schade Ave., Cleveland, Ohio. ABZ

LOKALNI ODBORI JPO, SS:

Lokalni odbor št. 1, Joliet, Ill. — Predsednik: Joseph Zalar, 351 N. Chicago St.; tajnik: Louis Železnik, 351 N. Chicago St.; blagajničarka: Mrs. Josephine Erjavec, 527 N. Chicago St.
Lokalni odbor št. 2, Cleveland, O. — Predsednik: John Pollock, 6407 St. Clair Ave.; tajnik: Frank Turek, 6117 St. Clair Ave.; blagajnik: Joseph Okorn, 1096 E. 68th St.
Lokalni odbor št. 3, Chisholm, Minn. — Predsednik: Frank Kne, 415-3rd St. S. W.; tajnik: Louis Ambrošić, 402-6th St. S. W.; blagajnik: John Lamuth, 26-3rd St. N. W.

Lokalni odbor št. 4, Sheboygan, Wis. — Predsednik: Marie Prislund, 1034 Dillingham Ave.; tajnika: Johanna Mohar, 1138 Dillingham Ave. in blagajničarka: Martin Jelenc, 1027 S. 8th St.
Lokalni odbor št. 5, Milwaukee, Wis. — Predsednik: John Oblak, 215 W. Walker St.; tajnik: Rev. D. M. Setnikar, 1210 So. 61st St. in blagajnik: Rev. Anton Schiffer, 823 W. Mineral Street.

Lokalni odbor št. 6, Ely, Minn. — Predsednik: Anton Zbanič, APU Building; tajnik: Ivan Tuzselt, Ely, Minn.; blagajnik: Louis Champs Sr., Ely, Minn.

Lokalni odbor št. 7, St. Louis, Mo. — Predsednik: George Kovacevich, 2003 So. Jefferson St.; tajnik: Eusebio Ruid, 401 E. Marceau St. in blagajnik: John Marušić, 2751 Park Ave.

Lokalni odbor št. 8, Chicago, Ill. — Predsednik: Anton Krapenc, 1636 W. 21st Place; tajnik: John Gottlieb, 1845 W. Cermak Rd. in blagajnik: Leo Jurjovec Sr., 1840 W. 22nd Place.

Lokalni odbor št. 9, Waukegan, Ill. — Predsednik: Anton Kobal, 1015 Commonwealth Ave., North Chicago, Ill.; tajnik: Joseph Zore, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.; blagajnik: Frank Nagode, 913 McAllister St., Waukegan, Ill.

Lokalni odbor št. 10, Lloydell, Pa. — Predsednik: Joseph Matičić; tajnik: Joseph Arhar, P. O. Box 139, in blagajnik: John Jereb.

Lokalni odbor št. 11, Butte, Mont. — Predsednik: Charles Propp, 1144 E. Second St.; tajnik: Ignacij Orazem, 2029 Walnut St. in blagajnik: Charles Lovsen, 201 East Park St.

Lokalni odbor št. 12, Pittsburgh, Pa. — Predsednik: F. J. Kress, 218-57th St.; tajnik: John Dechman, in blagajnik: Nick Povše.

Lokalni odbor št. 13, Farrell, Pa. — Predsednik: Frank Kramer, P. O. Box 241; tajnika: Frances Gorjance, 925 Cedar Ave., Sharon, Pa., in blagajnik: Joseph Garm Sr., 837 Cedar Ave., Sharon, Pa.

Lokalni odbor št. 14, Lorain, O. — Predsednik: Miss Mary E. Polutnik, 1711 E. 30th St.; tajnika: Matilda Ostanek, 1848 E. 34th St. in blagajničarka: Hermína Zortz.

Lokalni odbor št. 15, Clinton, Ind. — Predsednik: Anton Jarc, RR 2; tajnik: Frank Bregar, 1159 Anderson St. in blagajnik: Frank Pražnikar, RR 2.

Lokalni odbor št. 16, Salida, Colo. — Predsednik: Frank Usnik, RFD 72; tajnika: Katherine Drobnik, 421 E. 2nd St. in blagajnik: Louis Skulit, RFD Box 180.

Lokalni odbor št. 17, Rock Springs, Wyo. — Predsednik: Anton Starman, 1216-18th St.; tajnik: Joseph Gosar, 417 Tiedel St. in blagajnik: John Jenko Jr., 1118 Clark St.

Lokalni odbor št. 18, Barberston, O. — Predsednik: Joseph Leklan, 196-32nd St. N. W.; tajnika: Josephine Porok, 29-16th St. N. W. in blagajnik: Louis Arko, 1222 W. Wooster Rd.

Lokalni odbor št. 19, Aspen, Colo. — Predsednik: John Lovshin, Box 252, Aspen, Colo.

Lokalni odbor št. 20, Pueblo, Colo. — Predsednik: John Germ, 817 E. C. St.; tajnik: Frank Pechnik, 1232 Elder Ave. in blagajnik: Frank Brajda, R. 1, Box 2.

Lokalni odbor št. 21, Denver, Colo. — Predsednik: Anthony Jersin, 4825 Washington St.; tajnik: Frank Okren, 4759 Pearl St. in blagajnik: George Pavlakovich, 4573 Pearl St.

Lokalni odbor št. 22, La Salle, Ill. — Predsednik: Leo Zevnik, Lincoln Ave.; tajnik: Frank Kolbšek, Garfield Ave. in blagajničarka: Emma Shlimkus, 717-5th St.

Lokalni odbor št. 23, Johnsonstown, Pa. — Predsednik: Andrew Vidrich, 706 Forest Ave.; tajnik in blagajnik: obem John Langerholc Jr., 51 Linden Ave.

Lokalni odbor št. 24, Trinidad, Colo. — Predsednik: Math Karclch, 1011 Lincoln Ave.; tajnik: John Lipeo, P.O. Box 36, Bon Carbo, Colo., in blagajnik: Frank Tomašič, 1802 Linden Ave.

Lokalni odbor št. 25, Claridge, Pa. — Predsednik: John Korde, R. D. 1, Export, Pa.; tajnik: Anton Zornik, Box 202, Hermintie, Pa.; blagajnik: Alexander Škerl, Export, Pa.

Lokalni odbor št. 26, Indianapolis, Ind. — Predsednik: Louis Znidarski, 698 N. Ketcham St.; tajnika: Jennie Gerlick, 718 N. Holmes Ave. in blagajnik: Anton Hren, 928 N. Haugh St.

Lokalni odbor št. 27, Strabane, Pa. — Predsednik: John Beve, Box 16, Strabane, Pa.; tajnik: John Bole, Box 138, Strabane, Pa. in blagajnik: John Troha, Strabane, Pa.

Lokalni odbor št. 28, East Helena, Mont. — Predsednik: Louis Smith, P.O. Box 371; tajnik in blagajnik: Joseph M. Salsak, P. O. Box 331.

Lokalni odbor št. 29, Bridgeport,

bra na seji kansaške federacije SNPJ.

Predsednik SNPJ, Vincent Calmar nam je izročil vsoto od \$659.12, kateri denar je bil med drugo polovico 1943 njemu poslan za SANS.

jega letenja sestavlja krila, s katerimi se je spuščal z vrhov gričev v doline. Aparat je bil prvič "težji od zraka." Ko je hotel na svoj aparat leta 1896 vdelati motor, se je pri prvem poskusu smrtno ponesrečil.

Leta 1896 je nastopila za letalstvo nova doba. Gottlieb Daimler je iznašel eksplozijski motor. V vsej tišini sta v Ameriki brata Orville in Wilbur Wright zgradila na podlagi mnogih poizkusov novo motorno letalo. Dne 17. decembra 1903, torej ravno pred 40 leti, sta se s tem aparatom dvignila. Prvi polet je trajal samo 20 sekund, dosegla sta višino 50 metrov nad zemljo, vendar moremo smatrati njun polet za mejnik v zgodovini letalstva. V spomin na 40 letnico tega poleta so jima postavili na nekem vojaškem letališču v Alabami spomenik. Eden Wright-ovih bratov je še živ.

Toda tudi zrakoplovstvo se je razvijalo dalje. V Nemčiji je grof Zeppelin začel graditi prve balone, ki so imeli trdno ogrodje in obliko cigare. Premagati je moral velikanske težave. Saj jih je bilo do leta 1937 dograjenih že 129.

Letenja z aeroplani so se najprej prijelj Francozi. Blierot si je zgradil aparat, pri katerem je motor poganjal propeler s pomočjo verige. Propeler je bil izdelan tako, da je imel dve posevno stoječi ploskvi iz platna, ki je bilo napeto na jeklen okvir. Kljub temu je leta 1909 Blierot kot prvi preletel Kanal in dobil nagrado 25,000 frankov, ki jo je razpisal Daily Mail. Leta 1910 je preletel Peruanez Chavez Alpe. Zašel pa je v vrtnice, ki so premetavali aparat kakor pero. Tik pred pristankom so se mu odlomila krila; premagal je sicer Alpe, toda zmago je moral plačati z življenjem.

Kot žrtve velike ljubezni do letenja se je pred svetovno vojno smrtno ponesrečil mnogo obetajočih pionir letalstva, Slovenec Rusjan.

Mogoče se letalstvo še dolgo ne bi razvilo do takšne višine, kakor je danes, če bi ne bilo svetovne vojne. Isti duh, ki je dal človeštvu letalo in zavladal v višavah in ki je za ta cilj žrtvoval toliko svojih najboljših, je znal napraviti iz letala najbolj kruto in najbolj nevarno orožje za ubijanje. Tako so se letala razvila s posebnim oziranjem na nove naloge in izvidna letala, lovce in hombnike.

Rezultati, ki so jih dosegli v vojni, so povzročili, da je razvoj letalstva toliko napredoval. Seveda je bil s tem v zvezi odločilne važnosti tudi razvoj drugih panog tehnike: razvoj radija in razvoj eksplozijskega motorja. Dobili smo nov material, aluminij in njegove zlitine. Radi velike proizvodnje so nastali novi načini izdelave, ki znatno pocenjujejo izdelavo: prešanje, rezanje z brzozreznimi jekli, varenja. Po vsem svetu se je razvila meteorološka služba. Dobili smo natančne instrumente, ki so za današnji letalski promet največje važnosti.

Znatno so se povečale brzine letal. Prometna letala za 4 do 5 oseb dosežajo 130 do 200 km na uro, večja potniška letala 240 do 280 km. Imamo pa tudi orjaške zračne ladje za 20 do 40 potnikov s hitrostjo 160 do 180 km. Ker je pri takih hitrih letalih tudi štartna dolžina zelo velika, morajo biti letališča za nje betonirana.

Še večje učinke pa dosežajo vojaška letala: izvidniška z brzino 250 do 300 km, lovci 300 do 400 km na uro, dnevni bombniki 230 do 300 km, nočni pa 170 do 250 km na uro. V modernem času služijo bombniki tudi za prenos vojaštva in tankov čez bojno črto.

Do danes smo dosegli stopnjo razvoja, o kateri najbolj drzen človek ni mogel sanjati, kljub temu, da je vse to za letalstvo šele začetek.

Čiščenje evropskega ozemlja

Za ONA napisal Carl Harman

Ena možnih solucij za poljski problem meja bi bila ta, da bi se naselili vsi v Evropi živeči Poljaki na ozemlju, ki leži nekako 150 kilometrov proti severozahodu kot ona poljska država, ki je obstopala leta 1939.

Osnove take solucije raziskujejo zdaj ameriški in britanski uradni krogi, ki bi radi zacelili globoko rano poljsko-ruskih odnošajev, ki je nastala, ko je Moskva lani pretrgala diplomatsko zvezo s poljsko vlado v Londonu.

Moskovska konferenca je prepusila rešitev poljskih meja za čas po vojni. Od tistega časa do sedaj, je pridobivala na vplivu ideja, da se nadomesti poljske izgube teritorija na vzhodu, s pridobitvami na severu in zahodu, in sicer na nemški račun. Kje bodo meje te poljske države in do kje naj segajo, je še popolnoma odprto vprašanje, o katerem se še razpravljajo.

Toda obstoja še drugo vprašanje, namreč, kdo naj živi v notranjosti teh meja.

Sovjetsko-poljski prepir gre za prebivalstva ravno tako kot za meje same. Ko sta si Berlin in Moskva razdelili Poljsko leta 1939, je prišlo na milijone Poljakov Rusom v roke. Predno pa se je rdeča armada umaknila iz teh predelov, v poletju leta 1941, so sovjetske oblasti odpravile v notranjost Rusije pretežno večino tega poljskega prebivalstva.

Sovjeti so evakuirali približno 120,000 Poljakov, med njimi 75,000 vojakov, in Iran. Na tisoče se jih je pridružilo Koscusko diviziji, ki je bila pred kratkim formirana na Ruskem v okviru Rdeče armade.

Toda sovjetska in poljska vlada sta si v laseh glede vseh preostalih Moskva trdi, da jih je mnogo postalo sovjetskih državljanov. Poljaki pa trde, da jim je nemogoče stopiti z njimi v zvezo, da se dožene, ali je res tako ali ne. Neposredni povod za pretrganje rusko-poljskih odnošajev je bilo dejstvo, da je poljska vlada upoštevala nemške obtožbe, da so bili Rusi pomorili zelo visoko število poljskih častnikov.

Toda ta prepir je le majhen del manjšinskih sporov, ki trgajo Evropo, prav posebno pa centralno Evropo že skozi dolga stoletja. Oglejte si karto, ki kaže mesto politič. mej ali gorskih reliefov, narodnostne meje, oziroma jezikovna območja. Videli boste neverjetno mešanico pestrih barv, ki kažejo obrobe krajev poseljenih od Poljakov, Ukrajincev, Belorusov, in Nemcev ter vseh vrst drugih narodnosti. Toda poleg tega se nahaja na zemljevidni karti še nešteto malih madežev in pik, ki kažejo kraje, kjer se nahajajo takozvani jezikovni otoki velikih narodov.

Tu najdeš Poljake, ki žive obdani vsenaokoli od Ukrajincev in Litvincem, Rumune med Madžari in Madjare med Rumuni, a Nemce zopet vsepovsodi. Manjšine, tudi one, katere njihovi sosedje najbolj vpoštevajo in najbolj dostojno z njimi ravna, so vedno velik vir neprijetnosti in težav. Sudetski Nemci, ki so izpodkopali čehoslovsko republiko, so najbolj klasičen primer za to.

Prav nič torej ne bomo presenečeni, da vidimo na prvem mestu med zagovorniki prenosa narodnostnih manjšin, predsednika Čehoslovaške, dr. Edwarda Beneša. Dr. Beneš posebno naglašja, da je bilo poskušeno troje načrtov za manjšinske razpršene širom Evrope, in da so se vse tri ponesrečile.

1.—Nemška metoda zatiranja in eksterminacije.

2.—Metoda stare Avstro-Ogrske monarhije—ki predstavljala več ali manj prisilno asimila-

lacio. Polom Avstro-Ogrske je pokazal, da tudi ta pot ne vodi nikamor.

3.—Metoda Lige Narodov. To je bila metoda internacionalnih generacij za vse manjšine. Nemški petokolonski so pokazali v vseh deželah, kako more spreteti in brezobziren agresor izkoristiti v svoj prid te vrste ureditev.

Strokovnjaki so mnenja, da bi bilo preseljevanje milijonov Poljakov v neke vrste novo poljsko zemljo, ter povratek drugih milijonov Nemcev v rajh, težka in za one, ki bi se selili tudi jako bolesta stvar. Toda bilo bi na vsak način razmeroma lažje v času, ki bo sledil neposredno koncu vojne. Nekateri, in med njimi dr. Beneš, so preverjeni, da ugodnosti in korist, katero je pričakovali od te preselitve daleč o presega vse neprijetnosti in nedostatke načrta.

Seveda, napraviti evropski zemljevid popolnoma čist, bi bila nemogoča naloga. Pač pa je povsem mogoče, da se stvar izvede v tolikem obsegu, da postane petokolonska stvar preteklost, ali pa vsaj jako omejeno. V vsaki posamezni deželi bi izginilo mnogo notranjih sporov, kar bi pomagalo h konsolidaciji. Tudi dvojne šole, ki so jako draga stvar, bi izginile in več sredstev bi se moglo posvetiti izgraditvi šolstva v domačem jeziku.

Kako je v Jugoslaviji

Za ONA napisal Victor Blenstock

Med tem, ko prepripi in kontroverze glede političnih vprašanj Jugoslavije še vedno naraščajo, pripovedujejo poročila iz partizanskih virov, da je Titova vlada začela širom Jugoslavije ustanovljati svojo domačo lokalno administracijo.

Cenijo, da iznosi osvobodeno ozemlje zdaj že dve tretjini vse Jugoslavije, in da je nemška pozicija močno podobna položaju Japoncev na Kitajskem.

Nemci imajo zares pod svojo popolno kontrolo le čisto ozke predelje ozemlja, ki so kakor dolgi prsti stezajo v notranjost dežele vzdolž najvažnejših prometnih linij. Zemljevid severnega dela dežele bi pokazal osvobodeno ozemlje kot nekakšne otoke različne velikosti, katere potem dele drugo od drugih posamezni deli od Nemcev kontrolirano ozemlja.

V teh svobodnih otokih pa so zdaj začeli ustanovljati ljudske odbore, ki so izvoljeni kot mestne in vaške občinske oblasti. Pod partizansko vlado imajo ženske prvič v svoji zgodovini volilno pravico. Vse, kar ukreduje ti odbori, je odobreno ali ovrženo na splošnih razpravah, katerih se udeležujejo vsi volilci. . . . nekako tako kot mestni zbori v New England.

Velik napor, katerega delajo v smeri iztrebljenja nepismenosti pri odraslih ljudeh—partizanski viri trdijo, da je uspeh te kampanje jako velik. Dosegli so precej tudi v krajih, v katerih je bilo prej do 60% nepismenosti.

Dobro informirani krogi trde, da so Titove armade zdaj organizirane v približno 30 divizij, katerih skupno število moštva znaša do morda 300,000 mož. K tem pa je prišteti še raztresene posamezne čete gerilskih skupin v vsej deželi. V nekaterih brigadah se nahaja do eno četrtno žensk-vojakov. Vse te čete so prav dobro preobučene s lahkim orožjem, to da artilerije in tankov jim zelo primanjkuje. Armade so naraščale s tako hitrostjo, da je bilo nemogoče, preskrbeti vse z orožjem, katero so bili uplenili sovražnikom, in tudi proizvodnja partizanov samih v domači industriji se je pokazala nezadostna.

Pred dvema meseci je bil uradno odpravljen pozdrav s pestjo—namesto tega je bil

veden navadni vojaški pozdrav.

Sedanje uniforme so identične z navadno jugoslovansko vojaško uniformo, izvemski je grb, ki vsebuje tudi petokrakno rdečo zvezdo na kapi. Titova armada se bori pod uradno jugoslovansko zastavo, na kateri pa se tudi nahaja rdeča zvezda.

STRUPENE GOBE

Iz Londona poročajo tole resnično dogodbo iz Rodezije v Južni Afriki: Dva mlada angleška kolonista na svoji farmi v Rodeziji skupno gospodarita. Nekega dne sta na svojem pašniku našla polno gob, ki so bile na zunaj podobne tako imenovanim šampijonom. Ker sta včasih gobe oba zelo rada jedla, sedaj pa jih v Afriki že nekaj let nista dobila na mizo, sta dala gobe napraviti. Ker pa gob večdarle nista dobro poznala, sta gobe najprej dala jesti svojemu psu. Ker pa je pes še čez tri dni veselo skakal okoli hiše, sta se ojunčila ter si dala gobe napraviti tudi zase. Za kosilo je pojedel vsak veliko skledo teh gob. Silno so jima tekline. Komaj pa je bilo kosilo končano, so se odprla vrata in v sobo je planil zamorski stražar ter zakričal: "Pes je mrtev!"

Za premišljanje in spraševanje ni bilo časa! Vsa bleda od strahu sta oba farmarja planila v svoj avtomobil ter v njem zdirjala več kakor 30 kilometrov daleč do prevega zdravnika. Temu sta povedala, kako in kaj, naker je zdravnik obema takoj izpral želodce. Ker pa se pri takem strupu lahko še marsikaj primeri, je zdravnik ukazal farmarjema, naj mu takoj pošljeta truplo psa, da bo preiskal, kakšen strup je bil v njem. Nazadnje je farmarjema dal še brezplačen nasvet, naj v hudoče nikar več ne josta gob, ki so navadno strupene.

Ko sta se vrnila domov, sta takoj ukazala zamorskemu hlapcu, naj pasje truplo odpelje k zdravniku. Hlapec pa je menal ter dejal, da je to nemogoče. — "Zakaj?" — "Saj je ves zmečkan. Povozi ga je namreč težki tovorni avto, ki vozi semkaj bencin."

KAJ VEMO O KOMETIH IN REPATICAH

Kometi ali repatice so bili vedno velika uganka, kar so tudi še zdaj. V nekoliko dneh nastane iz neznatne meglenke točke orjaška svetlobna prikažen z glavo in repom, ki zasije prav blizu sonca in nato ugane in izgine v daljavo. Kometi so ljudi že od nekdaj vznemirjali. Po prikaznih kometov so prerokovali vojno, kugo in druge nadloge. Od Kristusovega rojstva do leta 1800 se je prikazalo kakih 500 kometov, ki so jih opazili z golim očesom, povprečno vsako četrto leto po eden. V starih letih pa je brez dvoma že kje izbruhnila vojna ali kuga ali druga nadloga. — Odkar opazujejo nebo bolj dosledno, izsledijo s prostim očesom povprečno po en komet na leto, z daljnovidi pa tudi po pet, šest in še več na leto — Dolga stoletja so imeli komete za svetlobne pojave v zemeljskem ozračju. Slavni astronom Tycho Brahe je pa leta 1571 prvi izrazil misel, da so kometi nebesni pojavi v veliki razdalji od naše zemlje, da krožijo okoli sonca. — Najbolj znan je Halleyev povratni komet, imenovan po astronomu Halleyu, ki je že sredi 18. stoletja dognal, da so bili kometi iz let 1531, 1607 in 1683 eden in isti komet. Zadnjikrat smo videli Halleyev komet leta 1910. Ze 28 krat se je ta komet povrnil in dognali so, da se je ta komet prikazal že leta 240 pred Kristusom.

Ali imate še kakšno novo kandidata za prihajajočo sojo?

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Official Organ of and Published by THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A. In the Interest of the Order	
Printed every Wednesday	
Office: 6117 ST. CLAIR AVENUE Phone: Klineburg 9913	CLEVELAND 8, OHIO.
Terms of subscription:	
For members, yearly	\$0.24
For non-members in U. S. A.	\$2.00
Foreign Countries	\$3.00

Zlato-jubilejno leto KSKJ. — 1944

Da je tekoče leto 1944 važno zgodovinsko leto naše Jednote, nam je že pred nekaj dnevi jasno potrdil in izpričal letošnji Jednotin stenski koledar, ki je krasno izdelan in tiskan pri vrhu z zlato barvo v dokaz, da je leto 1944 jubilejno leto naše podpirne organizacije. Da, letos, na Cvetno nedeljo, 2. aprila bo poteklo 50 let, kar je bila naša Jednota ustanovljena (leta 1891) s samo 333 člani-soustanovniki in brez kake imovine ali premoženja. V tej dobi pol stoletja je število njenega članstva naraslo na nekaj nad 39,000, premoženje pa na \$5,500,000.

Kako bomo v teh resnih časih obhajali zlati jubilej naše Jednote, ki je mati vseh drugih slovenskih podpornih organizacij v Ameriki, se bo na prihodnji seji glavnega odbora koncem tekočega meseca določilo. Žal, da istega ne bo mogoče na tako slovesen način in s takimi programi vršiti kakor v mirnem času, saj proglašamo vendar skoro štiri tisoč naših članov-vojakov, katerih ni doma, ampak se nahajajo v raznih taboriščih in na raznih frontah širom sveta. Zato se bomo morali mi, ki smo ostali doma za to proslavo bolj zavzeti, pred vsem pa za to, da postavimo našo jubilejntino v njenem jubilejnem letu na najvišje stališče njenega napredka.

Spodobilo bi se, da se vsak izmed nas zaveda te svoje dolžnosti in da naj nakloni Jednoti skromen jubilejni dar, oziroma, da naj ji tekoče leto pridobi vsaj enega novega člana ali članico, bodisi že v odraslem ali pa v mladinskem oddelku. To naj bo novletna zaobljuba vsakega našega Jednotarja in Jednotarice!

Ob nastopu zmagonosnega leta

Menda še nikdar v svetovni zgodovini se ni kakega nastoplega novega leta s takim navdušenjem, s takim upanjem in s tako zavestjo na zmago v minulih vojnah pozdravljalo, kakor se to vrši ob začetku leta 1944. Ves svet prešinja vesela vest: "Letos bo konec druge svetovne vojne!" O tem se piše v vseh listih zaveznških narodov, o tem se povdarja iz ust raznih vojnih poročevalcev; o letošnjem koncu vojne zatrjuje sam vrhovni poveljni zaveznške vojne sile, naš general Eisenhower.

Uresničenje konca vojne v tem letu lahko tudi opiramo na dejstvo, da zadnji čas zaveznške sile na vseh bojnih frontah zmagujejo in uničujejo krutega sovražnika—Nemca; v tem oziru gre osobito Rusom velika zasluga.

Da, celo sam Hitler je letos v svoji novoletni poslanici na ljudstvo omenil, oziroma priznal, da se Nemčija ne bori za doseg zmage, pač pa zato, da bi še ostala, ali preživela to vojno borbo. Dobro se še spominjamo Hitlerjevih zadnjih, oziroma prejšnjih novoletnih poslanic na svoje ljudstvo; tedaj je Hitler vedno zatrjeval in obljuboval, da bo Nemčija v nastopnem letu izšla kot popolna zmagovalka in da bo Nemčija vladala vso Evropo. Vse drugačnega mnenja je pa Hitler letos. Gotovo se že sam zaveda, da zaslepljeno nemško ljudstvo ne vpoštevava več njegovih obljub glede zmage. Zapeljano ljudstvo se ne pusti več voditi za nos, kajti zadnja štiri leta sedanje vojne je spoznalo, da je vsega tega gorja kriv edino njegov Fuehrer—Hitler.

Da bo pa naš nastopilo leto 1944 v resnici zmagonosno, bo treba nekaj časa zaveznikom, torej tudi Ameriki še malo napora in poirtvovanja. Treba bo še nadaljevati s produkcijo vojnega materiala, treba bo še kupovati vojne bonde in treba nam bo še nekaj mesecev vstrajati vsled vojnih razmer, da dočakamo zopet oni presrečni dan svetovnega premirja in podpisa svetovnega miru, ki bo narodom prinesel tako težko pričakovano demokracijo in svobodo.

Bodi nam torej ti, ljubo zmagonosno leto 1944 iskreno pozdravljeno in ne varaj nas! — — —

IZJAVA

UPRAVNIŠTVU "GLASILO K. S. K. JEDNOTE,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, O.

..... član(ca) društva št.

v s tem dovoljujem, da se iz našega adresarja črta sledeča imena naročnikov "Glasiila:"

Ime Costa ali P. O. Box Pošta

Podpis

Živi mrtvci sredi Tihga oceana

JUNASTVO FRANCOŠKIH REDOVNIC

Daleč na Tihem oceanu je angleški otok Makogaj, ki spada k skupini otokov Fidži in je obdan od samih čeri, ki se ob njih odbijajo valovi. Vsak mesec se poenkrat ustavi ondi majhen tovrni parnik, ki pripelje živila in druge malenkosti in se spet naglo oddalji. Saj otok Makogaj ni na dobrem glasu: to je otok gobavcev, ki se ga vse boji!

Angleži so spravili semkaj vse gobavce z bližnjih otokov in so postavili dve bolnišnici zanje. Na Makogaju živi 600 gobavcev, 11 francoskih redovnic in 4 zdravniki. Bolniki, ki ne potrebujejo posebne nege, živijo v 3 vaseh. Če je kdo tako bolan, da si že ne more več sam pomagati, ga spravijo v bolnišnico, da ondi umrje. Drugi bolniki delajo, da si morejo prislužiti za lahkim opravil nekaj novčev.

Ti gobavci so iz 14 različnih plemen. Vse skrbstvo na otoku Makogaju imajo v rokah redovnic, ki se njih prednica imenuje Marija Suzana. Zdaj ima 42 let in je več kot 20 let na tem otoku. V mladosti je živela v Provenci. Lepa je bila in živahna in ni nikdar mislila, da bo redovnica. Nenadoma se je spremenila in nihče ne ve, kaj je nanjo tako vplivalo. Ker je bila Marija Suzana jako inteligentna, je študirala in sicer malajške jezike. Ko je znala nekatere že gladko govoriti, je prosila, naj jo pošljejo na Daljni Vzhod, vendar ni hotela na noben francoski otok. Želela si je, da bi prevzela kako delo, ki bi napolnilo vse njeno življenje. Zatorej so ji izročili varstvo gobavcev na otoku Makogaju, in to naloge je takoj sprejela.

Ko je Marija Suzana prišla na otok, so bivali gobavci po jamah. Skrbeli so le toliko zanje, da jim nihče ni ušel z otoka. Bolnišnice ni bilo nobene. Sestra Marija Suzana se je takoj odločno lotila poverjene naloge. Pisarila je tako dolgo angleškim oblastem, dokler se slednji niso vdale in so se začele brigati za bolnike. Pod vodstvom te redovnice so najprej sezidali eno, nato še drugo bolnišnico. Pod njenim vodstvom so ustanovili vse tri vase, in slednjič je zahtevala, naj pošljejo na otok razno orodje. Toliko časa je otočanom prigovarjala, naj delajo, dokler zares ni so začeli delati.

Čez deset let po svojem prihodu je bila Marija Suzana prava voditeljica vsega otoka živih mrtvecev. Ščasnoma je poklicala še druge sestre, ki jih je vzgojila primerno ondornim razmeram. Vsaka je dobila konja. Ko so se naučile dobro jahati, se je začelo redno službovanje.

Vsak dan se začne redno delo ob 4 zjutraj. Redovnice zajahajo konje in odjezdijo v precej oddaljene vase. Vsak dan morajo obiskati vse gobavce, poslušati njih želje in pritožbe, odvesti težko bolne v bolnišnico in pobrati izdelke drugih, da jih odajo v centrali. Vsak dan pregleda sestra Marija Suzana, jezdec na konju, vse naprave in poskrbi, da je vse v redu. Zvečer pride domov in prevzame v bolnišnici svoj del službe. Neki angleški kolonijski uradnik, ki je pred nekaj leti obiskal otok, je naletel na dve redovnici, ki sta v galopu drveli skozi divjino k svojim varovancem. Dejal jim je "sestre Amazonke," — in to ime se jih je prijelo.

Ta služba Amazonk se je na tem otoku, kjer ni nobenih prometnih sredstev, jako dobro obnesla. Sredstva je trajalo precej časa, preden so se otočani privadili konjem, ki jih dotlej še niso bili nikdar videli.

Ker je z gobavci jako težko ravnati, saj živijo povsem samotarsko življenje, postanejo večkrat nezadovoljni in uporni. Pred nekaj meseci je skušalo nekaj ljudi priti na otok do oblasti in zahtevali so, naj gobavce zapro v eno samo ta-

borišče. Ko so bolniki zvedeli za to, so se zbrali in sklenili, da odidejo na obalo in protestirajo zoper to nasilje.

Vlada je takoj poslala deset avstralskih policistov na otok, da naj vzpostavijo mir in red. Seveda deset mož ni veliko, v pragozdni gošči sploh ne, in skoraj bi bilo vseh deset ubitih. K sreči pa je bil načelnik te čete toliko priseben, da je sprejel odposlanstvo razburjenih bolnikov in jim dejal, naj izrečejo svoje zahteve.

"Ne maramo se pogajati z Angleži," so rekli otočani. "Če nam naša kraljica poreče, da naj gremo v taborišče, bomo že šli. Brez kraljice pa se ne sme ničesar zgoditi." Policisti so se začudili, saj doslej niso nič slišali o kaki kraljici. Na nova vprašanja pa se je izkazalo, da kraljica ni bila nobena druga, kot . . . sestra Marija Suzana!

Pred letom si je ta junaška redovnica vzela privrkat dopust in se je po dvajsetih letih privrkat odpeljala v domovino. Časnikarjem, ki so silili vanjo z vprašanji, je smejal se dejala: "Jaz vendar nisem nobena kraljica. Jaz sem sploh vse. Sem guverner in bankir, ker mi bolniki izročajo vse male zasluge. Sem trgovska zastopnica bolnikov in njihov varuh. Gradim ceste in učim domačine obdelovati njive, in če bo šlo še nekaj let tako dalje, bo Makogaj paradiz, seveda, tak paradiz, ki v njem prebivajo sami nesrečni ljudje."

"Ali si ne želite, da bi ostali v domovini?" jo je vprašal časnikar.

"Prav nič ne," je sestra Marija Suzana začudeno odvrnila. "Zadnjikrat v svojem življenju sem prišla domov. To je bilo tako rekoč slovo. Saj moram itak nazaj na Makogaj. Pričakujejo me. Bolniki bi bili jako nesrečni, če bi ne prišla, in tega jim vendar ne smem prizadejati!"

MOČ SONCA IN LJUBEZNI

(Prevod iz angleščine)

Očes številno šteje noč, a dan, samo le eno; svetloba zemlje vsa je proč, ko sonce se rumeno

zvečer spet z dnevom poslovi, na zemljo mrak se vlega; na sonce čaka, vse stremi, ker vir je,—krona vsega.

Očes številnih misel je srce ima le samo; življenja luč zatemni se, ljubezen ko končamo.

Ivan Zupan.

Melhijorjev dar

"So že tu" si je dejal Boltežar v svojem avtomobilu, ko ga je obšla svetloba štirih močnih luči, ki so žarko svetile v temi.

"So že tu. Kakor že od nekdaj, sem tudi danes zadnji!"

Šofer, bolj črn kot noč, je odprl vrata modernega vozila.

"Moj, gospod, so že tu!"

"Sem videl," je dejal Boltežar in počasi, sključen in sopeč, je izstopil. "Videl sem." Zavil se je v svoj plašč, ves okrašen s tigrovo kožo, in stopil proti svetlim žarometom.

Okrog drugih dveh avtomobilov so stali slugi in vojaki; ne daleč proč so se poleg kamele, blizu njih je ležal tovor: skrinje in vreče. Vsem na uslugo je bila angleška policija. Gašper in Melhijor sta že čakala.

"O Boltežar, Boltežar!"

Boltežar je pospešil svoj korak, objel Melhijorja okrog vratu in mu poljubil roke, nato pa je stisnil še Gašperjeve.

"Oprostita mi. Afrika je zadnja, tudi letos še! No, Melhijor, kako kaj živíš?"

"Hvala Bogu, brat! Je že 1940 let od tedaj!"

"Da, da," je dobre volje odgovarjal črnc. Gašper pa se do oblasti in zahtevali so, naj gobavce zapro v eno samo ta-

je pisal Beda star in ves bel, s dolgo brado in dolgimi lasmi. Zato sva te z Gošperjem takrat izbrala za prvega, za starešina. Melhijor, ti kar skrivaj svoja leta!"

"Saj! Sem že natančno 1999 let star."

"In ti, Gašper, mladenič brez brade in rdečih lic! Ti si videti kar zdrav in trden."

"Pa vendar je tudi meni že prešlo 1959 let."

"Fantiček še," je vzkliknil Boltežar in hitro prešel na druge stvari, da bi mu ne bilo treba povedati tudi številca svojih let. Saj je bil že v prvem letu našega odrešenja črn in ves bradat. "Sedaj pa pojdimos!" je dejal. "Imata darove za Dete s seboj?"

"Imava," sta mu odgovorila. "Tudi kamele in spremstvo so z nami. Kakor vsako leto."

"Pa zvezda?"

"Glej, tam je!"

Visoko na temnem nebu pa je svetila, kakor vsako noč pred 6 januarjem, že več kot 19 stoletij, skrivnostna zvezda repatica, obrnjena proti Betlehemu.

Od vseh strani so se začela povelja, klci vodnikov kamel, ropotanje motorjev, ki so se vžigali. Sveti trije kralji so sledili razvoju življenja! Ker so bili modri, niso zanemarjali napredka. Že nekaj let sem so prihajali na kraj, ki so si ga bili že davno natančno določili, v avtomobilih. In prav je bilo tako. Saj so predstavljali, zastopali človeštvo, kateremu se Jezus vsako leto znova razode ne in je vsako leto sproti pozabljen.

"Drugo leto se bomo pripeljali z letalom, se razume," je predlagal Gašper.

"Moj dragi," mu je odvrnil Melhijor, "jaz si še ne upam prav."

"Prej ali slej, dedek bo tako. Zvezda, ki je luč vere, se ne pusti prehiteti od stroja. Hitreje se pomika. Videl sem jaslice svojega 75. potomca, ki je napolnil električno železnico od Betlehema do votlinice, da bo, kakor mi je dedek pripovedoval, prepeljal romarje tja in nazaj."

"Že! Toda, če se bomo mi predstavljali s takimi stvarmi, nas otroci ne bpo več spoznali. In ti so vendar srce sveta. Ne smemo jih motiti, ne smemo jih zaočarati in spravljati v zadržalo!"

"Prav imaš," je pritrdil Melhijor. Nihče več ni ugovarjal. "V sedla" je zapovedal in vsi so ubogali. Nato se je obrnil k angleškemu poveljniku; "Stotnik, prosim Vas, da ostanete bolj zadaj! Sveta procesija mora priti pred kralja miru neoborožena kakor tedaj!"

"Po Vašem povelju, visočanstvo!"

"Hvala," je dejal stotnik in gibčno kakor prvič, se je zavijtel na kamelin hrbet. Ta se je pozibaje dvignila in odšla. Sledili so mu njegovi. Za njimi je odjezdil Gašper in njegovi služabniki; zadnji je bil Boltežar s svojimi črnci. Zvezda se je premaknila, bolj svetlo kot zameret je sijala. Karavana je odšla proti Jeruzalemu.

Gašper je opazoval Melhijorjeve kamele. Dobro se je videlo v svitu luči na nebu. Začudil se je: niso nosile zabojev. Samo eden od služabnikov je nosil pod pazduho aktovko. "Kakoto?" si je mislil, "mar to pot ni prinesel s seboj zlata? Gotovo! Najbrže ga je poslal po železnici. Našli ga bomo že v Betlehemu." Obrnil se je potem razmišljanju k svojemu spremstvu.

Iz velikih kočar se je širil prijeten duh kadila iz Arabije. Tudi vreče, polne mire, je bil opazil na Boltežarjevih kameilah. Vse je bilo v redu, kakor prejšnja leta. Samo zlata, samo znamenja kraljevske časti ni bilo nikjer. "Pa vendar ni 1940 leti si bil, kakor je pozne-

kaske!" je z nasmehom zamrmral.

Spet je obrnil pogled drugam in zagledal Boltežarja, v sedlu zvrzanega, kako je nepremično zrl v čudežno zvezdo, kakor zamaknjen, in molil: "Draga in zvesta zvezda, ki vodi življenje k viru življenja, da bi te vendar videlo to noč vse človeštvo, da bi vsi ljudje, vse družine, vse države, vsi narodi hodili po tej poti, po kateri hodimo že 2000 let! Dragi in zvesta zvezda, z nami romajo vsi, ki te poznajo in kličejo!"

Tudi Melhijor je bil v svojem razmišljanju uprt v mistično zvezdo. Njegovi beli lasje so valovali v vetru in se svetili kakor avreola.

Zvezda je izginila.

"V Jeruzalemu smo!" je zaklical Melhijorjev služabnik, ki je jezdil ob strani karavane. Sedaj pojdemo k Herodu.

Gašper in Boltežar sta pogledala svoje kamele in dohitela Melhijorja.

"Melhijor, ali pojdemo tudi letos k tej stari lišici?"

"Gotovo! Kakor mi, tudi Herod vsako leto oživi. Vsako leto so, ki Dete molijo in ki ga preklinjajo. So, ki mu nosijo darove in ki mu strežejo po življenju. Tako je Jezus tudi napovedal. Vsako leto, da!"

"In kdo je sedaj Herod? Kako se imenuje?"

"Novo poganstvo."

"Kako? Novo . . . ?"

"Novo poganstvo."

"Pa poganstvo? — ga je prekinil Boltežar, "mar nismo mi to? Mar ga ne zastopamo mi? Ali je še kako drugo, novo?"

"Da, Boltežar. Ni to ono poganstvo, ki hodi z nami k jaslicam. Je poganstvo, ki se od jaslic oddaljuje in jih podira. Ki vrača za stoletja in tisočletja nazaj, preko božjega razodetja in preko božjega rojstva. Ne upa si ubiti vernosti v ljudeh, zato pa jih vodi nazaj v poganstvo. Vračajo se bogovi posameznih ras in rodov, to so: njihova teženja in njihov posebejni genij—malik. Mar se ne spominjaš? Pred 150 leti je bil Herod bog-razum, nato romantični senzualizem, za njim materializem, potem spiritualizem in sedaj je to novo poganstvo."

"Ali nam bo govoril iste stvari, stvari ista vprašanja, z vedno istimi . . . plemenitimi nameni? Vedno z eno samo mislijo, kako dobiti novorojenega kralja v svoje roke, še vedno z mislijo na umor nedolžnih?"

"Vedno."

"Spreminjajo se imena in krinke," je dodal Boltežar, "a pravi obraz je vedno enak, vedno isti!"

"Vedno," je zaključil Melhijor.

V Herodovi hiši se je pogovor vršil, kakor so pričakovali. Ko je slišal vprašanje sv. Treh kraljev: "Kje je rojen kralj Judov," je sklical voditelje strank, vseučiliške profesorje, časnikarje in zvedel od njih, da bi moralo to skrivnostno in nevarno bitje, ta odrešenik, ki naj bi združil v ljubezni do skupnega. Očeta vse odrešene ljudi, biti rojeno nekje v najmanjši zemlji Juda. Zvedel je, da bo rojen zato, da bi zbrisal iz sveta vse spore in hegemonije, sovraštva in vojske. Poklical je goste in jih prosil, naj se vrnejo ter ga o vsem obvestijo. "Iščite Dete," jim je naročil, "in sporočite mi! Tudi jaz bom prišel ter ga molil!"

"Večni neumnež!" si je mislil Gašper. "Ko vendar ve, da smo se mu ob povratku vedno na široko izognili!"

Tako so odšli. Zvezda se je spet pokazala in šli so za njo.

"Melhijor!" je spraševal Boltežar. "Ali misliš, da bi Herod Dete umoril?"

"Ne. Naznanil bi ga kot protinarodnega, nenacionalnega!"

Prihajali so bližje Betlehemu. Po cesti je romalo vedno več pastirjev in romarjev. An-

gleška straža je šla naprej. Poveljnik je opazil, da so to leto prišle zelo velike množice, večje kot sicer.

"Kaj hočete," je dejal Melhijorju, "kadar ugasnejo vse zvezde, edina, ki sveti ne more biti neopažena!"

Klici: Prostor! vsi na desno! prostor! so postali vedno bližji in ostrejši. Karavana je mogla brez ovire naprej. Med ljudmi se je začelo ubiganje. Pritajeno so klicali: "Sveti kralji, sveti kralji! Darovi, darovi!"

Votlina ob koncu ceste je bila kakor vrata v raj.

"Oh, Melhijor! In zlato?" — je zaskrbljeno spraševal Gašper. "Kje je vendar zlato?"

"Imam ga, Gašper! Potrpi, imam ga!"

"Ne vidim ga," si je mislil tudi Boltežar. "Pa vendar ni kar čeka podpisal, starec!"

Prostor pred votlino je bil prazen. Kordoni vojakov so zadrževali množice ob koncu ceste; zvezda se je ustavila in vsi so razjahali. Košare kadila in vreče mire so bile v hipu razložene in pripravljene. Sveti Trije kralji so stopili skupaj. V sredi je bil Melhijor, na desni Gašper, na levi Boltežar. Krone, plašči, obleke — sama čudesa. Tudi spremstvo se je svetilo v svili, zlatu in biserih. Pastirci so se postavili na obeh straneh hlevčka. V sredini pa je kakor oblita od sončne luči pričakovala sveta Družina.

"Pa zlato, zlato?" se je nervozno spraševal Gašper. "Kje ga vendar ima?"

Boltežar je zagledal v Melhijorjevi roki aktovko. "Presneto je letos malo!" je dejal sam pri sebi.

Ko so prišli prav do jaslic, so poklekli. Gašper je vzel pest kadila, Boltežar pest mire. Melhijor pa je držal v stegnjen desnici veliko polo papirja, polno tiskanih črk. In v globoki tišini je molil:

"O Jezus, mali božji kralj, daj da Ti izročim tudi letos svoj dar, znamenje Tvojega kraljevanja. Vedno sem Ti prinašal zlato, danes Ti dajem vse več! Ne prinašam Ti največjih dragocenosti, tudi ne bogastva vseh ljudi, ki Te molijo in poslušajo, ker Te ljubijo. Ne. Danes Ti prinašam več. Prav zato, ker Te ti bolj ljubijo. Tvoje kraljevanje potrebuje bolj kot darov — obrambe, bolj kot poftanikov—vnetih spoznavcev. Danes mnogi Tvoje kraljevanje zanikujejo, odklanjajo, preklinjajo. Zato ga pa je treba javno oznanjevati, na ves glas ga pridigati, na vsa usta ga blagoroviti. Zlato je dragoceno, a mrtvo. Danes Ti prinašam več! Darujem Ti misel, ki živi, voljo, ki utripa, načrte, ki se uresničujejo. Še več! mali kralj, še več! Prinašam Ti misel, ki razsvetljuje in oblikuje mišljenje človeštva, ki vne-ma njegovo voljo, krepi in utrjuje njegove sklepe. Se več: to, kar človeštvo vodi v njegovem življenju in ravnanju! Zlato more biti skrito, ta moj dar ne! Zlato je mogoče uničiti, tega mojega daru ne! Darujem Ti, o kralj kraljev, kralj držav in narodov, kralj vsega človeštva, darujem Ti: tisk!"

"Poslušaj, Melhijor," je dejal Gašper, ko so se vračali po drugi poti v svojo domovino, "poslušaj, Melhijor, kaj ko bi poslali časopis tudi Herodu?"

"S poročilom o našem današnjem obisku, kaj ne?" je zvito se smehljajoč dodal Boltežar.

(Po L'Osservatore Romano).

Kaj govore številke?

"Telegraf" je objavil statistiko žrtev osem velikih vojn. Sedemletna vojna je zahtevala 551,000 žrtev, francoske revolucije 1,400,000 mož, napoleonske vojne 1,700,000 mož, krimska vojna 785,000 žrtev, ameriška osvobodilna vojna 700,000 mož, rusko-japonska vojna 624,000, balkanske vojne 108,000 žrtev. Prva svetovna vojna v letih 1914-1918 pa 23,000,000 žrtev.

Ustanovljena 7. Joliet, Ill., dan 2. aprila, 1944. Izdavač: Joliet, Ill., dan 12. januara, 1944.

GLAVNI URAD: 861-888 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon u glavnom uradu: Joliet 4448; stanovanje glavnog tajnika 8448.
Od ustanovitve do 30. novembra, 1943. snaga skupna isplata podpora \$8,903.748.
Solventnost 127.84%.

Časni predstojnik: FRANK OFERKA, North Chicago, Ill.
GLAVNI ODBORNIKI

Glavni predstojnik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Prvi potpredstojnik: JOHN SEPRAN, 3725 W. 18th St., Chicago, Ill.
Drugi potpredstojnik: MATH PAVALAKOVICH, 47th St., Pittsburgh, Pa.
Treći potpredstojnik: JOSEPH LEKMAN, 198-32nd St. N. W., Berberon, O.
Četvrti potpredstojnik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 907, St. Louis, Mo.

Peta potpredstojnik: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Shaboyan, Wis.
Šesti potpredstojnik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4878 Pearl St., Denver 18, Colo.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: LOUIS SZERENIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: MATT P. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 418 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni nadzornik: DR. JOSEPH E. URSICH, 1901 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

NADZORNI ODBOR
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.
Prva nadzornica: MARY K. POLUTNIK, 1711 E. 80th St., Lorain, O.
Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1333 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
Treći nadzornik: JOHN PREDRIZ, 1404 Pepper Ave., Cleveland 10, Ohio
Četvrti nadzornik: MARY HOEVAR, 2124 Miller Ave., Cleveland 19, Ohio

FINANSONI ODBOR
Predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Tajnik: JOSEF ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODAR, 300 Ruby St., Joliet, Ill.
Drugi odbornik: MARTIN SHUKLA, 511 Avenue A, Eveleth, Minn.
Treći odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 409 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.
Četvrti odbornik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

PROTNI ODBOR
Predsednik: JOHN DEHMAN, 1102 Janey St., Pittsburgh, Pa.
Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St. S. W., Chisholm, Minn.
Drugi porotnik: JOSEPH RUS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
Treći porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
Četvrti porotnik: JOHN TERELICH, 1947 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.
Peti porotnik: JOHN BEVO, Alexander Ave., Strabana, Pa.
Šesti porotnik: LUKA MATANICH, 234 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK U UPRAVNI GLASILU
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.
NACELNICA MLADINSE IN ŽENSKIE AKTIVNOSTI
JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne medve, tikalo se Jednote, naj se pošilja na glavnega tajnika JOSEFA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopis, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

Leto 1943 je končano. Pri vsakovrstnih upravah in podjetjih je običajna navada, da se koncem leta zaključijo knjige in napravi račune. Iz računov je potem razvidno, če je podjetje napredovalo ali nazadovalo.

Tudi pri naši Jednoti in ravno tako pri posameznih krajevnih društvih se koncem leta zaključijo knjige in napravi račune.

Dragi sobrat in sestra, tudi tvoja dolžnost je, da napraviš ob zaključku leta račun o delu za Jednoto. Prav je, da nekoliko postojijo, pomisliš in pogledaš nazaj, v ravnokar minulo leto in se vprašaš, kaj si dobrega in koristnega za Jednoto napravil. Če si za Jednoto kaj dobrega in koristnega storil, bodi vesel in ponosen na svoje delo. Skleni, da boš tudi v novem letu poskušal po svojih najboljših močeh agitirati in delati za Jednoto. Če pa račun pokaže, da v minulemu letu nisi storil nič koristnega za Jednoto, potem pa skleni in zaobljubi, da boš v tekočem letu nadomestil, kar si v letu 1943 zamudil napraviti.

Prijatelj moj, pomni, da Jednota je tvoja organizacija. Zato je tvoja dolžnost, da delaš za njen napredek. Ti potrebuješ Jednoto, Jednota potrebuje tvoje pomoči. Stori obljubo, da boš za Jednoto agitiral in pridobil novo članstvo. Vse, kar boš dobrega storil za organizacijo, boš s tem koristil sebi in onim, za kar si pri Jednoti zavarovan.

Leto 1944 je naše jubilejno leto. V tem letu praznujemo 50-letnico naše Jednote. Zaradi tega je dolžnost vsakega posameznika člana in članice, da v tem jubilejnim letu stori vse, kar more za napredek K. S. K. Jednote. Bratje in sestre! Storimo, kar storiti smo dolžni!

Zdravo, blagoslovljeno in zadovoljno novo leto!
JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Naznanilo o umrlih

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Vzrok smrti	Datum smrti	Starost ob smrti (let)	Cl. dr. št.	Mesto
247	Joseph Sladic	19800	1000	10-29-43	67	87	Joliet, Ill.
248	Peter F. Rogina	17765	500	10-29-43	33	143	Joliet, Ill.
249	Frank Koncan	D3816	1000	10-28-43	63	214	Cleveland, O.
250	Kather. Mihelich	15673	500	10-29-43	58	218	Calumet, Mich.
251	Albin Brule	DD42984	1000	11-5-43	34	65	Milwaukee, Wis.
252	Steve Mikan	CC42505	500	10-10-43	22	64	Etna, Pa.
253	Frances Russ	5146	1000	11-17-43	57	63	Cleveland, O.
254	Frank Stopar	26080	500	11-4-43	62	63	Cleveland, O.
255	Rose Suhadolc	11758	1000	11-3-43	59	162	Cleveland, O.
256	George Grubic	4029	500	11-14-43	61	109	W. Aliquippa, Pa.
257	Joseph Koporc	6045	1000	11-22-43	72	25	Cleveland, O.
258	Charles Drobic	5731	1000	11-23-43	65	53	Waukegan, Ill.
259	Kather. Jelovsek	4050	1000	10-28-43	60	86	Rock Spgs., Wyo.

Operirani in poškodovani

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Operiran(a) (pol.)	Nakazna vrsta	Cl. dr. št.	Mesto
555	Ernestine Germ	11333	10-21-43	50.00	169	Cleveland, O.
556	Peter Balkovec	25448	9-16-43	75.00	50	Pittsburgh, Pa.
557	Mary Bajt	9313	10-4-43	100.00	52	Indianapolis, Ind.
558	Josephine Turk	12797	10-28-43	100.00	134	Indianapolis, Ind.
559	Theresa Livek	34321	10-27-43	100.00	139	La Salle, Ill.
560	Stephen Picazo	24636	10-24-43	50.00	148	Bridgeport, Conn.
561	Anton Strukelj	11442	10-23-43	50.00	161	Gilbert, Minn.
562	Jeanette Baber	CC44706	11-3-43	100.00	108	Joliet, Ill.
563	Martin Svetar, Jr.	C386	10-5-43	100.00	53	Waukegan, Ill.
564	Mary Inthar	D2987	9-21-43	100.00	59	Eveleth, Minn.
565	Emily Brozenec	10935	9-20-43	100.00	163	Pittsburgh, Pa.
566	Molly Mikolich Kral	D3102	9-15-43	50.00	72	Ely, Minn.
567	John Omerza	31814	10-7-43	50.00	72	Ely, Minn.
568	Oskar Thompson	DD41635	10-7-43	100.00	103	West Allis, Wis.
569	Anton Stubler	24866	10-25-43	50.00	144	Shaboyan, Wis.
570	Frank Modic	1464	10-31-43	75.00	25	Cleveland, O.
571	Joseph Supancic	34536	10-12-43	75.00	25	Cleveland, O.

570 Alice Gergurich B29981 600/10-6-43 9 14 Butte, Mont.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

Leto 1943 smo zaključili. Z zaključkom leta sem pa nižje podpisani tudi zaključili 35 let dela, kot glavni tajnik K. S. K. Jednote.

Zdi se mi, da je teh 35 let nekako hitro minilo. Skoraj verjeti ne morem, da je poteklo že 35 let, odkar sem prevzel Jednotino posle glavnega urada v oskrb, toda od 1. januarja, 1909 do 31. decembra, 1943 je 35 let, pa naj se mi zdi ta doba dolga ali kratka.

Ko zrem v preteklih 35 let, se spominjam na prijetne čase, na drugi strani pa vidim tudi težavna in zelo burna leta, ki sem jih kot tajnik Jednote preživel.

Ime "glavni tajnik" se precej lepo glasi. Toda delo in odgovornost v zvezi s službo glavnega tajnika je velika in naporna in je znana samo onemu, ki tako službo opravlja. Že v mirnih časih je služba glavnega tajnika naporna in težavna, toliko bolj pa je delo glavnega tajnika naporno in težavno v burnih časih in teh pred leti pri K. S. K. Jednoti ni manjkalo.

V zadovoljstvo in veselje mi je bilo, ko je bilo vse lepo mirno in ko je Jednota napredovala, bolelo pa me je, kadarkoli so se pojavili nepoklicani in za Jednoto škodljivi prepripi.

Ko premišlujem to nezaželeno medsebojno prerakanje, ki se je pri naši Jednoti skozi leta in leta vršilo, vidim, kako je bilo vse to nesposobno in za Jednoto škodljivo.

Da ni K. S. K. Jednota danes po številu članstva največja slovenska podpornica organizacija v Ameriki, ne smemo iskati vzroka zato pri sosedih. Tega smo krivi sami. V časih, ko je bilo polje rodovitno za pridobivanje novega članstva, smo se za prazen nič med seboj lasali, namesto da bi agitirali in pridobivali novo članstvo. Drugi so to priliko izrabili in nas v številu članstva prekosili. Hvala Bogu, da smo se končno le spametovali, kajti zadnjih 13 let, je bilo vse lepo mirno, brez kakih posebnih za Jednoto škodljivih preprirov. Dal Bog, da bi pri tem tudi ostalo v bodoče!

Ko sem 1. januarja, 1909 nastopil službo glavnega tajnika, je znašalo čisto Jednotino premoženje \$86,906.98. Danes znaša nad \$5,450,000. Takrat je Jednota štela 9,851 članov in članice, danes jih šteje 38,960.

Na napredek, ki smo ga dosegli, smemo biti ponosni. Istočasno je pa tudi dobro, če pomislimo, koliko večji bi lahko bil napredek, če bi ne bilo pri Jednoti večletnega lasanja in nepotrebnega prerakanja. Naj nam bo to za vzgled in vspeh, da se bomo v bodoče ogibali nepotrebnih in za Jednoto škodljivih preprirov. Konstruktivna kritika ob pravem času in na pravem mestu, je koristna, sebičnost in politično prerakanje je pa

po 35 letih mojega dela

Leto 1943 smo zaključili. Z zaključkom leta sem pa nižje podpisani tudi zaključili 35 let dela, kot glavni tajnik K. S. K. Jednote.

Zdi se mi, da je teh 35 let nekako hitro minilo. Skoraj verjeti ne morem, da je poteklo že 35 let, odkar sem prevzel Jednotino posle glavnega urada v oskrb, toda od 1. januarja, 1909 do 31. decembra, 1943 je 35 let, pa naj se mi zdi ta doba dolga ali kratka.

Ko zrem v preteklih 35 let, se spominjam na prijetne čase, na drugi strani pa vidim tudi težavna in zelo burna leta, ki sem jih kot tajnik Jednote preživel.

Ime "glavni tajnik" se precej lepo glasi. Toda delo in odgovornost v zvezi s službo glavnega tajnika je velika in naporna in je znana samo onemu, ki tako službo opravlja. Že v mirnih časih je služba glavnega tajnika naporna in težavna, toliko bolj pa je delo glavnega tajnika naporno in težavno v burnih časih in teh pred leti pri K. S. K. Jednoti ni manjkalo.

V zadovoljstvo in veselje mi je bilo, ko je bilo vse lepo mirno in ko je Jednota napredovala, bolelo pa me je, kadarkoli so se pojavili nepoklicani in za Jednoto škodljivi prepripi.

Ko premišlujem to nezaželeno medsebojno prerakanje, ki se je pri naši Jednoti skozi leta in leta vršilo, vidim, kako je bilo vse to nesposobno in za Jednoto škodljivo.

Da ni K. S. K. Jednota danes po številu članstva največja slovenska podpornica organizacija v Ameriki, ne smemo iskati vzroka zato pri sosedih. Tega smo krivi sami. V časih, ko je bilo polje rodovitno za pridobivanje novega članstva, smo se za prazen nič med seboj lasali, namesto da bi agitirali in pridobivali novo članstvo. Drugi so to priliko izrabili in nas v številu članstva prekosili. Hvala Bogu, da smo se končno le spametovali, kajti zadnjih 13 let, je bilo vse lepo mirno, brez kakih posebnih za Jednoto škodljivih preprirov. Dal Bog, da bi pri tem tudi ostalo v bodoče!

Ko sem 1. januarja, 1909 nastopil službo glavnega tajnika, je znašalo čisto Jednotino premoženje \$86,906.98. Danes znaša nad \$5,450,000. Takrat je Jednota štela 9,851 članov in članice, danes jih šteje 38,960.

Na napredek, ki smo ga dosegli, smemo biti ponosni. Istočasno je pa tudi dobro, če pomislimo, koliko večji bi lahko bil napredek, če bi ne bilo pri Jednoti večletnega lasanja in nepotrebnega prerakanja. Naj nam bo to za vzgled in vspeh, da se bomo v bodoče ogibali nepotrebnih in za Jednoto škodljivih preprirov. Konstruktivna kritika ob pravem času in na pravem mestu, je koristna, sebičnost in politično prerakanje je pa

Leseni, usnjati in ledeni topovi

Razvoj tehnike se izraža prav tako v industriji orožja kot drugod. Čeprav smo v svetovni vojni mislili, da ni moči imeti strašnejših topov, kakor so bili 42 centimeterski, pa imamo zdaj že zdavnaj vse drugačne podatke o novih topovih, ki se vse drugače vplivajo ko oni iz svetovne vojne.

Iznajdljivost človeškega duha je pač večno živa, ne samo glede orožja, marveč je tudi v skrbi za obrambo in mirno življenje državljanov. Zgodevina obrambnega orožja pozna več slučajev, kjer topovi, ki so pač najmočnejše orožje, niso bili iz železa in jekla, marveč tudi iz drugih snovi, ker je pač jekla primanjlovala.

Tako so v vojni na Sedmograskem (1848-1849), ki ji je poveljeval poljski general Bem, uporabljali lesene topove. (Tudi Tirolci Andreja Hofferja, leta 1809, so imeli lesene). Narejeni so bili jako spretno in so se odlikovali z uporabnostjo cevi in podstavka. Cevi niso naredili iz enega kosa, ker bi se bilo izvotljenje leseno deblo moglo manj upirati smodniku. Izdelovali so jih iz več kosov, ki so jih držali železni obroči in okovi skupaj. Zgoraj je bila preprosta pločevinasta prevlaka, ki jo je bilo moči brez truda in stroškov nadomestiti z drugo. Kadar sta bila plašč in podloga cevi za nič, pa so oboje naredili novo, tako da je bil tak top pripraven in cenen. — Podstavki so tvorili štirje bruni, zloženi tako skupaj, da je bil gibljiv križ (koza za žaganje drv!). Ker je bil križ gibljiv, so mogli cev topa naravnati kamorkoli. Četvero mož je kar z lahkoto prenašalo podstavke tudi na najbolj strme hribe in lesenih cevi so naložili kar po več na en sam voz.

Še bolj čudni pa so bili usnjati topovi, ki jih je krog leta 1900 iznašel Američan Latulip in ko jih je ameriška vojska preizkušala, so se dobro obnesli. Top je imel jekleno, notranjo cev — dušo — v dolžini 172 cm in 634 mm kalibra. Stena je bila spredaj debela 19 mm zadaj 37 mm. Krog te cevi je bilo ovito jermenje iz govejega usnja. Pojedine plasti jermenov so bile zlepljene s posebnim lepilom, tako da je bila ta usnjata plast tako trda ko rog in jo je bilo moči stružiti. Na usnjati plati je bil jeklen plašč. Top je tehtal le 208 kg, kar je bila njena najboljša lastnost. Tehniško je bil top jako zanimiv, a sicer ga ni bilo moči uporabljati.

Skoraj ob istem času pa so — tudi v Ameriki — preizkušali topove iz papirja, ki so se le deloma obnesli, a za resnično uporabo niso bili primerni. Iznajdljivost je pač zavedla izredna trdnost stisnjenih papirnatih plasti. Saj so izdelovali celo kolesa za vlak iz papirja, ki so bili navzlic vsemu še pre-

cej uporabni. Iz papirja so hoteli izdelati le lažje topove za gorsko topništvo, kjer je vsako zmanjšanje teže važnega pomena. Papirnati topovi so seveda imeli jekleno "dušo." Vse je bilo nato močno s papirjem in petkrat z jekleno in bakreno žico ovito in je tičalo v pločevinasti stročnici. Papirnati top je bil na videz prav tak kakor jeklen.

Dasi so bili ti topovi čudni, so bili pa še bolj svojevrstni topovi iz ledu, ki so bili pa le za igrače. Izdelovali so jih v Rusiji in sicer pozimi l. 1740, ki je bila najhujša zima, kar so jih ondi pomnili. Povod zanj je dala naprava neke pravljice — ledene palače, ki so jo postavili v razvedrilo cesarici Ani in kjer je bilo vse, tudi pohištvo in okraski popolnoma izključno iz ledu. Višek vsega pa je bilo šest ledenih topov, ki so stali pred palačo in ki so z njimi nekolikokrat ustrelili. Za vsak strel so uporabili 6 funtov smodnika, nanj so pa potisnili kroglo. Strelji so bili tako močni, da so z njimi prestrelili dve coli debelo desko na 60 korakov razdalje.

Sicer so pa čez 50 let nato, ko je bila prav takšna huda zima, naredili na Švabskem iz najdebelejših in najlepših donavske ledene plošče topove in možnarje. Tudi tu so jih napolnili s smodnikom in kroglo in jih zanetili. Z gromkim strelom so sfrčale krogle iz ledenih topov prav visoko, ne da bi se bil led kolikoli razpočil. Tudi kasneje, ko se je led že otajal, so streljali z ledenimi topovi. Led so izbrislali iz cevi, v cev nasuli smodnika, pritaknili kroglo in ustrelili. Pa se je tudi zdaj obnesel poskus in se ledena cev ni prav nič razpočila.

Težave z Mihajlovičem

Kairo. — (ONA) — Zavezniki so opomnili generala Dražo Mihajloviča, da mora začeti bolj aktivne operacije proti Nemcem, in sicer v teku dolocenega roka, ki mu je bil stavljen, ako noče, da se mu odtegne priznanje Anglo-Amerikancev in njih podpora.

Mihajloviču, ki je vojni minister v jugoslovanski vladi v Kairu, je bilo povedano, da ga bodo zavezniki popolnoma prepuščali njegovi usodi, ako ne bo takoj pokazal, da je zares pripravljen stopiti odločno v boj.

Zavezniki krogli tukaj se pritožujejo, da so si zamenjali prizadevali skozi dolge mesece, da bi spravili Mihajloviča v aktivno borbo. Mihajlovičeve sile se nahajajo počez železniške proge iz Beograda v Zofijo in Solun, ki so za ves nemški transport največjega pomena, toda popolnoma nemočne je bilo, prisiliti ga do tega, da pretrga to nemško prometno omrežje, ali pa, da bi le vsaj nekoliko motil njihove Transporte.

Zavezniški princip za vojaško podporo je, da mora biti v pravem razmerju s številom ubitih Nemcev — in Mihajlovič dobiva čedalje manj zave-

pa Jednotinemu napredku škodljivo. Držimo torej proč od Jednote vse, kar bi znalo njenemu napredku škodovati.

Poleg naraščanja v članstvu in napredka v financih so se zadnjih 35 let izvršile tudi važne druge za Jednoto koristne spremembe.

O tem bo bolj obširno poročano tekom leta, ko se bo ob praznovanju Jednotine 50-letnice pisalo zgodovinske podatke.

Rekel sem, da smo lahko ponosni na napredek, ki smo ga dosegli tekom minulih 35 let. Pri tem pa naj si nikdo ne misli, da si za ta napredek jaz lastim kaj kredita, nikakor ne! Res je, da sem delal načrte in priporočal razne spremembe, toda kredit zato ne gre meni, pač pa gre ta kredit zavednim odbornikom in odbornicam in treznomislečim članom in članicam, ki so moja priporočila in priporočila drugih glavnih odbornikov in odbornic odobrili in uveljavili.

Skratka rečeno, kredit gre vsem onim, ki so že na en ali drugi način do napredka pripomogli.

Ob zaključku 35-letnega poslovanja kot tajnik Jednote, si štejem za prijetno dolžnost, da se zahvalim vsem glavnim in društvenim odbornikom in odbornicam, kakor tudi posameznim članom in članicam za kooperacijo, prijaznost in naklonjenost. Bog živi in blagoslovi vse!

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Joliet, Ill., 1. januarja, 1944.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE, JANUARY 5, 1944

niške podpore. Dočim zdaj njemu ne pošiljajo praktično skoro nič več, so dobave Titovih armadom mogočno narasle in se večkratno pomnožile.

Pri Mihajloviču se sicer nahaja anglo-ameriška vojaška misija, toda tukajšnji jugoslovanski krogi trde, da je razmerje med njim in britanskimi člani misije zelo napeto.

Mihajlovičevi komunisti, katere izdaja vlada v Kairu, trde, da je zelo aktiven, in da Nemci zelo pritiskajo nanj. Titovi partizani pa poudarjajo, da se Mihajlovič udeležuje edine proti partizanom. Preko radia "Free Jugoslavia" prihajajo dnevne obtožbe proti Mihajloviču radi sodelovanja z Nemci. Tukajšnji partizanski krogi trde celo, da so predali zaveznikom dokaze za to Mihajlovičovo sodelovanje, ter zahtevajo, da ga zavezniki javno obsodijo in zavržejo.

Mnogo se tukaj razmotirava o ustanovitvi nove zamejne vlade. Dr. Milan Gavrilović, srbski agrarec, in dr. Konstantinović, ki je bil član Cvetkovičevega kabineta, so najbolj na vidiku. V tem slučaju bi Mihajlovič seveda odletel, toda vsi poznavalci razmer poudarjajo, da nobena zamejna vlada ne bi dobila priznanja Titovega pokreta. V sled tega bo Purić najbrže ostal na svojem mestu, ter morda uvedel kakšne manjše spremembe oseb v svoji vladi. Le zavezniška akcija proti Mihajloviču bi mogla spremeniti to zapleteno politično situacijo.

PLAVOLASKE IZUMIRAJO

Prof. biologije na angleški univerzi v Cambridge-u, sir Joseph Bancroft je povedal, da je koža plavalasah žensk mnogo manj zavarovana pred infekcijskimi boleznimi kakor pa koža njihovih temnejših tovarišic. Zlasti spolni organi plavalas so bolj izpostavljeni boleznim kakor pa črnolask. Zato pa so plavalaske mnogo manj odporne kakor črnolask. Zaradi tega bodo tudi kmalu izumrle. Prof. pravi, da je to samo še vprašanje časa. Razlika med plavalaskami in črnolaskami je enaka kakor razlika med Germani in Kitajci. — Če ima črnolaska na svoji glavi 100,000 las, jih ima rdečelaska 25,000, medtem ko jih ima plavalaska le 15,000. — Tako ta angleški profesor. Prosimo pa spoštovane bralke, naj imajo že črte, rdeče ali plave lase, naj se zaradi tega na eni strani nič preveč ne razburjajo, na drugi pa preveč ne domišljajo, ker jih lahko za gotovimo, ene in druge, da bodo vse sedaj živeče brez razlike izumrle in zaradi tega ne bo mogoča nobena kontrola, koliko se je ta profesor motil ali ne.

KAKO JE UMRL KRISTUS?

V Turinu hranijo dragoceno relikvijo, mrtvaški prt, v kateri je bilo zavito Zveličarjevo truplo v grobu. Z dovoljenjem sv. stolice se je lotil čehoslov. učenjak dr. Hynek preiskave tega prta in je dognal s pomočjo modernih fotografskih sredstev mnoge zanimivosti. Sveto pismo že poroča, da je bil ta prt posut z mirom in alojo. Ti sta se spremenili v neločljivo barvilo, ki ga je platno vsrkalo in z njuno pomočjo stvorilo odtise Zveličarjevega trupla. Učenjak je na podlagi odtisov na prtu skušal dognati Kristusovo mučeniško smrt. Na telesu so prevladovala rane v dolžini kakih treh centimetrov, nastopajoče paroma, po številu 40 takih ran, kar se ujena s 40 z biči. Iz odtisov ran pri križanju se pa dognati, da so bili žebelji pognani skozi

ZUPAN ŽAGAR

Povest iz prve svetovne vojne

Spisal Slavko Slavec

Ženske so začudene prisluhni-
le po domovih. Ta in ona je sto-
pila na prag ter se z nasmehom
ozrla za vrstama. Takega fan-
tovski petja vas poprej ni bi-
la vajena.

Gospodje v mestu niso bili iz-
birčni. Jemali so vse od kraja.

"Pomislite," se je razburjal
Cene popoldne ko so se odprav-
ljali iz mesta, "ta šema grizasta
me je sunila s pestjo pod koleno.
Ni verjela, da se noga ne vda.
Najrajši bi me bili takega vzeli."

Skoro vsi so imeli listke, da so
potrjeni, pa si jih niso natikali.
V njih je stalo, da morajo že v
malo dneh od doma, v Bog ve
kateri ogenj. Ta misel je bila
zjutraj na poti v mesto. Brez
pesmi so odšli iz mesta.

"Zdaj bo pa druga," je dejal
Stefan.

"Vzeli so me, a fronta me ne
bo videla," je snoval Petrič va-
se.

"Ali misliš dezertirati?" je
vprašal Žagar.

"Ne bo treba. Se bo že kaj
druga dobilo."

"Ej seveda," se je vmešal Ce-
ne. "Česar ga postavi na Duna-
ju na trg pred Svetega Stefana.
Sovražna letala mu bo klatil, če
zajdejo tja. Tako dolgega in za
ta posel tako pripravnega člove-
ka ne najde v cesarstvu, kakor
je naš Petrič."

Ta je hotel Ceneta zavrniti, a
pok v daljavi in žvižgajoče frča-
nje po zraku mu je zaprlo besed-
do. Tudi drugi so strme obstali
in se ozrli za cvilečim brliza-
njem, ki se je treskoma zarilo v
gozdice severovzhodnih pobočij.
"Takim pravijo granate," je
zinił Jože prvi.

"Bo, bo — hudir," je kimal
Petrič, pozabivši, kaj je imel
prej za Ceneta na jeziku.

Z drugega konca je strahotno
vršanje prekrizalo v zraku smer
prejšnjega žvižganja in se za-
teknilo nekam pod Kras.

"Dolgo so čakali," je izprego-
voril Žagar. "Zdaj se bô pa začelo."

Kakor bi zapad hotel te besede
potrditi, se je zdajci začelo vse
ozračje tresti in sikanje ga je
paralo v raznih smereh:

Naborniki so nehote pospešili
korake. Prednja vrsta je bila
urnih peta. Najhitreje je stopal
dolgokraki Tonček. Izpustil je
komolce svojih dveh sesedov.
Vrsta se je razklenila in sedem-
najstletniki so začeli teči. Sika-
nje v zraku je omajalo tudi dru-
go vrsto. Može so jo ubrali za
mladiči. Za vsemi sta se podvi-
zala župan in občinski stražniki
s koraki, podobnimi bolj teku
nego hoji.

V vasi je bilo vse tiho. Može
in fantje so se razbegnili po hi-
šah.

"Dobro, da letijo visoko," je
dejal župan stražniku.

"Drugeče gorje nam," je od-
vrnil ta in smuknil v lesu svoje-
ga dvorišča.

Sikanje je kmalu prenehalo.
Pod večer je poveljstvo razgla-
silo, naj se vsa okna na zapad ta-
ko zpro, da se od tiste strani ne
bodo videle luči.

Nekaj nabornikov se je zve-
čer sešlo pri Stefanu.

"Preklicano so nam zažvižga-
li," je menil krčmar.

"To še nič ni," je zamahnil Ce-
ne. "Zdaj se je šele začelo."

"Dolgo — pa dobro," je
mislil Cene. "Zdaj vedo, kam
streljajo. Ali ste videli, kako
merijo? Natanko tja, odkoder
so naši njih ptiče smodili."

Vstopil je župan.

"No, žagar, kaj poveš? Kaj
bo?" je silil krčmar, ko je novi
gost sedel k zidu koncem mize.

"Kaj bi bilo? Tako bo, kakor
ste danes videli, in morda tudi
hujše," se je zastrlmel Žagar
predse.

"Hujše, hujše," je pritrdjeval
Stefan.

"Kaj pravi poveljnik?" je po-

izvedoval Cene.

"Da vzdržimo."

"Vzdržimo, seveda vzdržimo,"
je momljal krčmar. "Toda če
oni" — pokazal je na zapad —
"tiste svoje cevi malo znižajo, ne
vem, ali tudi naše hiše vzdržijo."

"Ne mi ne hiše. Ne mi ne hi-
še," je odkimal Cene.

"Pod zemljo bo treba," je do-
stavil Žagar.

"Tako hitro ne, pod zemljo pa
še ne," je ugovarjal Stefan.

"Živi pod zemljo, mislim," je
popravil župan. "Kakor Sulec."

"Da nas še zasuje," je zadvo-
mil Cene.

"Prej se zruši hiša nego rov."

Župan je počasi vstal. Domov
je krenil po daljši poti pod bre-
gom, da bi spotoma videl, ali so
na tisto stran vsa okna temna.
Nikjer ni mežikal niti pramen-
ček svetlobe. Hiše so se stiskale
k tlom, kakor bi se najrajši po-
grezile v poljano in prespale
vse, kar se je začelo znašati nad
njimi.

Ob misli, da tudi nad temi
strehami vsak trenutek lahko si-
nejo žareči jeziki, kakršni so
pred nekaj večeri "za šalo" za-
goreli na zapadu, se mu je zazde-
lo teh tihih domov neznanško
škoda. Zakaj sta morala vzhod
in zapad prav tukaj tretji drug
ob drugega? Drobci tega veli-
kega, nepojmljivega, temnega
sovraštva padajo zdaj tudi na
vas in klikejo v njej. Župan je po
lastnem srcu vedel, da se v nje-
govih sovaščanih, ki so s svojimi
žulji postavili te skromne
stene in poveznili nanje te pre-
proste krove, poraja pridržana
mrznja proti uničevanju, ki se je
začelo odgrinjati nad njimi. Ta
kmetska srca so bila podobna
bilkam in stebлом, kličočim iz
preoranih njiv, stremečim v
brak in solnce, polnim najpre-
prostejšega veselja do življenja,
upirajočim se tej neumiljivi
smrti, ki je zdaj od povsod pre-
žala nanje.

Župana je obšlo, kadar da se je
tesnoba in bojazen vseh src, bijo-
čih pod temi krovci, nenadoma
prelila v njegovo srce, ga vsega
napolnila in prekipela.

"Človek bi besnel, besnel," je
trdo topotal po lesti in se upiral
prekipevajočemu valu v sebi.
Utrujen in pobit je prestopil
domači prag. Boštjan mu je po-
kazal pismeno sporočilo, da želi
polkovnik še ta večer govoriti z
njim.

Odšel je nemudoma v gornje
hrame. Trebušen podčastnik z
lokavim licem ga je povedel k
polkovniku.

Ta je planil naglo izza mize,
poškilił izpod srčestih obrvi in
stopil oblastno pred župana.

"Tukaj," je pokazal z nazaj in
navzdol visečim palcem kup
listin na neki stolici, "ste moje-
mu predniku izjavili, da v vasi
ni sumljivih oseb."

"Ker jih res ni," je odvrnil
župan plaho.

"Počasi, počasi," mu je segel
poveljnik v besedo. "Vi mislite,
da jih ni. In morda se ne moti-
te. Dejstva se ne skladajo pov-
sem z vašo izjavo. Zato vas še
enkrat nujno pozivam, da mi ne
prikrivate imen, ki bi jih mi po-
zneje itak sami našli — pa na
vašo škodo."

"Jaz takih imen ne poznam."

"Opozarjam vas tudi, da je
župan odgovoren za svojo vas."

"Za svoja dejanja," je po-
nižno popravil župan.

"Ne, ne — tudi za dejanja
svojih vaščanov. Kolikor to-
liko, seveda. Morda še niste
čuli, da je tu in tam na drugih
frontah padel kak župan od
našega orožja, ker ni pravočas-
no naznanil oseb, ki so vohuni-
le za sovražnika."

"Jaz — oprostite — takih
oseb ne poznam."

"Dobro, dobro. Najbrže se
preveč ne trudite, da bi jih na-
šli. Pazite pa, da vam jih mi

ne pokažemo. Še to; ali je v
tej vasi kaj razgretih glav?
Mislim narодно, protidržavno
razgretost."

"Ne da bi vedel. Svobodo-
miselnost in duhovniška stran-
ka sta se včasih nekaj lasali.
Pa to je bilo pred vojno. Zadi-
nje leto je tudi to potihnilo.
Polje in dom, delo in žulji —
to je vsa politika te vasi."

"Kateri bi bili najodločnej-
ši svobodomiselnici?"

"Marko Šircelj in Janez Gri-
va. Prvi je zaprt v Ljubljani,
drugi je na Bog ve kateri fron-
ti."

"Kaj pa njuni pristaši?"

"Pristaši? Prav za prav sta
bila sama svoja pristaša. Ta
in oni je krog njihujala pro-
dajal, pa so se vsi razpršili, no-
benega ni več v vasi."

"Torej pomnite: župan je
odgovoren za svojo vas."

Nizki polkovnik je spustil
trdo in težko svojo desnico na
županovo visoko ramo. S po-
gledi se mu je pomembno za-
pčilo v oči, kakor bi si hotel iz

njih še enkrat izsiliti potrdilo,
da je vse tako, kakor je bil si-
šal. Župan je bral nezaupanje
v teh vrtajočih pogledih.

"Kolikor toliko," se je po-
klonil.

Tisto noč je imel zelo nemir-
no spanje. "To je šele začel-
tek," si je ponavljal prebudiv-
ši se tretjič iz sanj, v katerih
se je potikal po skalah ob re-
ki, po zarastlem, bodečem ro-
bidovju in po votlini, izkopani
na njegovem dvorišču. "No-
vi gospod ni tako prijazen ka-
kor prejšnji. Po vsej sili ho-
če imeti ogleduhe v vasi. A ti
ljudje ne hodijo županstvu
praviti, kdo in kje so."

Ob zori so topovi zamolklo
zagrmeli v gorah.

6.

Tiste dni so se z jeklom ob-
loženi človeški valovi zaganja-
li v naše gorske velikane in v
kraške brežine. Kakor da jo
bičata dva nasprotna viharja,
je drla človeška poplava od
vzhoda proti zapadu in od za-
pada proti vzhodu. Na črti, ki

veže Triglav z morjem, sta na-
sprotni struji trčili druga ob
drugo. Namesto belih, biser-
nih pen, ki navadno zcveto
na grebenu dveh križajočih se
valov, je iz tega sunka briz-
gnila proti jasnemu poletnemu
nebu topla, rdeča človeška kri.
Sunek je bil tako silen, da so
čela na tej in na oni strani ob-
stala kakor omamljena. Obe
človeški struji sta se zajedli v
kamen in krš, v vrhove in bre-
žuljke, v struje in doline. Pre-
sledkoma sta se znova zaga-
njali druga ob drugo in ob vsa-
kem zagonu je iznad njih pri-
kill škrlaten greben iz člove-
ške krvi.

Žagar je ostal sam. Jože in
Boštjan sta z drugimi odrinila
pod orožje. Od zapada so za-
čele granate priletati v vas.
Ljudje so drli trumoma iz nje.
Kmalu je ostala komaj četiri-
na vaščanov na domu.

Župniku je došlo povelje,
naj gre za svojimi ovčicami.
"Kam?" je vprašal svojega
škofa. "Moje ovčice so razte-
pene."

"V barake," se je glasil od-
govor. Tja so spravljali beže-
če, ki so drli na slepo v zaled-
je in niso vedeli ne kod ne kam.
Malo je bilo tam domačih ov-
čic. Razlezele so se bile po vseh
krajih fronti najbližnjega za-
ledja, živeč ob lastnih zalogah
in prihrankih, pričakujoč od
dne do dne konca in miru in
vrnitve.

Županu niso poslali nikake-
ga povelja. Pa si ga tudi ni
želel. Kam naj bi šel? V za-
ledju ne bi mogel ne za vas ne
za dom tako skrbeti kakor tu.
Dasi je ostala komaj četrtina
vaščanov doma, bi jih vendar
nikjer ne našel več zbranih ka-
kor tu. Letine, ki v zemlji zo-
ri, bi nikjer ne mogel tako re-
ševati kakor tu. Dasi bo radi
vojne mnogo strtega, potepta-
nega, povoženega ali odnese-
nega, se bo nekaj vendar dalo
rešiti. Njegovi družini ne ra-
ste kruh nikjer drugod, njemu
samemu tudi ne.

Jama na dvorišču se je do-
bro obnesla. Granate so se naj-
rajši prožile sem od zapada,
ko se je solnce prevesilo čez
poldan. Nekoč so udarjale čis-
to blizu vasi. Tri ure je Ža-
gar prebil pod zemljo. Nobe-
na ni padla na njegovo hišo
ali na dvorišče, vas pa je ime-
la prav takrat svoje prve žrt-
ve. Staro Košeničko, živečo z
gluhim možem v borni bajti za
župniščem, je puh strela vrgel

na tla, ko je zase in zanj pri-
nesla iz vojaške kuhinje vrček
črne kave in zavila s ceste na
svoje dvorišče. Mož, stoječ pri
oknu in veselec se kosila ob
pogledu na belkaste sopare
nad ženinim vrčkom, je ostr-
mel, videč, kako jo je odneslo
in kako se je obenem vse na-
polnilo z gostim dimom. Od-
šantal je k njej, kopalil čez no-
vo lijavost vrtino, jo dvignil
ter jo hipaje na rokah odnesel
v župniščno vežo. "Saj nisi ran-
jena, saj nisi," je slabotno
tarnal nad njo, dobro uro, do-
kler ni grmenje in treskanje
ponehalo. Posajal jo je k zi-
du, da bi sedela, pa mu je
sproti klonila naprej in oma-
hovala kakor slabo narejena
punčka iz cunji. Iz kleti so
prišli častniki. Eden se je mi-
mo grede sklonil k starki in po-
vedal tovarišem, da je mrtva.
(Dalje prihodnjik.)

GRDINOVI KOLEDARJI

Firma Grdina in Sinovi spo-
roča, da so dospeli regularni
stenski koledarji in da jih dru-
žine sedaj lahko dobe v njih
prodajalnah.

ZABAVNI KOTICEK

KDO JE?

Mlad človek je bil zaprt za-
radi nekega zločina. Samo naj-
bližnjim sorodnikom so dovoli-
li obisk. Nekoč pride v ječo star
mož in želi govoriti z jetnikom.
"Ali ste njegov sorodnik?" ga
vpraša vratar. "Da," odvrne
starček. "Kateri sorodnik?"
"Poslušajte: nimam ne bratov
ne sestra, toda oče tega mlade-
niča je sin mojega očeta."

Sedaj pa uganite, kdo je ob-
iskal mladeniča.

Kolesarjeva nezgoda

"Kako pa, da se ti je pnev-
matika na kolesu razpočila?"
"Kako? Čez steklenico je šlo
kolo!"
"Pa je nisi videl?"
"Kako neki? Ko je bila pa v
žepu nekega fanta!"

Med zakonci

"No, ali si zadovoljen s svo-
jo ženo?"

"Nič ne vem. Šivati se je učil,
pa nič ne šiva; gati in kr-
pati zna, a tega ne dela. Samo
kuhati nič ne zna, pa zmeraj
kuha."

V hotelu

"Kdaj pa tukaj jeste?" vpra-
ša tujec v hotelu.

"Zajtrk od sedmih do enajstih,
druzi zajtrk od enajstih do dveh;
kosilo od dveh do osmih in večerja
od osmih do polnoči."

"Križ božji, kdaj si naj pa
mesto ogledam?!"

Ženske in vodopad

Vodnik: Tu, gospoda, boste
slišali silno bobnenje vodopa-
da, če budo dame tako prijazne,
da za trenutek umolknejo."

Odmey: Vodnik tujcev: "A
ta, cenjene danje in gospodje,
je oni najslavnejši odmey, o
katerem sem vam govoril. Lju-
dje, stanujoči v tej hiši, zakli-
čejo zvečer skozi okno in dru-
go jutro jih ta odmey zbudi."

V kaznilnici

Ječar jetniku: "Kje bi torej
radi bili zaposleni, ali pri čev-
ljih, pri igračah ali pri izdelo-
vanju papirnatih vrečic?"

Jetnik: "Najrajši bi kot
agent razpečeval vaše izdelke
po deželi."

Goska

Učenec vpraša učitelja: "Go-
spod učitelj, mama mi je naro-
čila, naj vas vprašam, če radi
jeste gosje meso?"

Učitelj: "Povej mami, da go-
sje meso, zelo rad jem."

Čez teden dni vpraša učitelj
učenca: "No kaj je z gosko?"

"Prosim, gospod učitelj,
ozdravela je!" se je odrezal
učenec.

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list z imenom

"AMERIŠKA DOMOVINA"

V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en

SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na

"AMERIŠKO DOMOVINO"

nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo \$6.50; za pol leta \$3.50, za četrt leta \$2.

Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

NAZNAČILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je dne 23. novembra, 1943 umrl naš ljubljani soprog in dragi oče

Karol Drobnič

Pokojni je bil rojen v Borovnici leta 1878. V Ameriko je prišel pred 40 leti.

V prvi vrsti se želimo najlepše zahvaliti častitlim gospodom duhovnikom, Rev. M. J. Hiti in Rev. M. J. Cepon za mnoge obiske in molitve na domu, molitve pri krsti in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Dulje najlepša hvala mnogostevlinim darovalcem za sv. maše in številne krasne vence in cvetlice.

Hvala društvu sv. Jozefa, št. 53 KSKJ in društvu Najsvetjega Imena, katerih član je bil pokojni, za naročene sv. maše in vence in za udeležbo pri pogrebu; enake hvala društvu Marije Pomagal, št. 79 KSKJ in društvu sv. Ana, št. 127 KSKJ.

Zahvalimo se tudi Mr. Joseph Nemanichu za tako lepo urejen pogreb.

Srčna hvala vsem, ki so pokojnika obiskovali, ko je ležal na mrtvaškem odru, in ki so molili za pokojnjega dušo, kakor tudi vsem onim, ki so se udeležili pogrebne sv. maše, in ga spremlili na pokopališče k večnemu počitku.

Ker smo najlepšo zahvalo in Bog vam plačaj vsem onim, ki ste pokojnika večkrat obiskali za časa njegove bolezn in ki ste nam, ostalim, pomagali v času naše žalosti.

Pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalajoči ostali:

FRANCES DROBNIC, soproga.
CARL, sin; MARY, ROSE in OLGA JEAN, hčere.
MARY PODOBY, URSULA GOSTISHA, ANA SEDEJ,
FRANCES NOVAK, sestre; JOE DROBNIC, brat.

Waukegan, Ill., 31. decembra, 1943.

IZŠLA JE

Baragova Pratika

za prestopno leto 1944

Letos je povečana za celih 32 strani. Krasno ilustrirana z mnogimi različnimi slikami sodobnih dogodkov. Povestni del je nadvse zanimiv, kakor tudi vsa druga vsebina. Pratika stane letos s poštnino

40 CENTOV

kar je poslati v čeku, Money order ali v gotovini na naslov:

BARAGOVA PRATIKA

1849-West Cermak Road,
Chicago (8), Illinois.

MOLITVENIKI

To je zadnja zaloga in v omejenem številu. Zato priporočamo, da kdor si želi nabaviti slovenski molitvenik, naj to sedaj stori.

v krasni vezavi importirani iz starega kraja še pred vojno... Ko zaloga poide, je ne bo mogče nadomestiti do konca vojne.

Slovenski:

KVIŠKI SRCE
(št. 415) 2 1/2 x 3 1/2 inčev: 224 strani.

Cena 75c

RAJSKI GLASOVI
(št. 355) 2 1/2 x 3 1/2 inčev: v bel-
lem celolidu: 384 strani.

Cena \$1.00

Angleški: NOVA ZALOGA

KEY OF HEAVEN
Pino vezano; prvovrstna izdelava; v finem usnju.

Cena \$1.50

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street New York 1, N. Y.

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE
They Are Counting On You!

In Loyal Support

of our fighting men, we have pledged ourselves to remind every American to buy more War Stamps & Bonds • Now

COMPETITION KEEN, SCORES LOW, AS WINNERS EDGE IN STEVE PIN LOOP

Chicago, Ill. — Competition was keen in the Steve pin league last week. Scores were not exceptionally high, but so close that all winners won on edges.

The Park View Laundry quint edged the Jerin Butchers. Wally Smyth with a 609 series, including games of 203, and 208, was the big gun of the winners, and also the high scorer of the evening. Vincent Novak with a 499 was next best on the winners' team. For the losers Frank Bicek scored 544 and Tony Rabetz clipped 499.

The Darovic Lawyers, led by Tony Darovic, 445, followed by John Sluga, 442, won over the Fidelity Electricians. Pacing the Electricians were Bernard Mladic and John Kerzich, each with 415.

Bill Arbanas, 553, and Edwin Zebic, 459, were the heavy pin blasters for the

Monarch Beers in their win over the Kosmach Boosters. John Zefran, 485, and Ralph Muha, 483, did best for the losers.

In the Tomazin Tavern victory over the Gottlieb Florists Frank Kovacic had 564 and Frank Strupeck 552, to lead their teammates. Louie Zefran, 548, and Leo Zupancic, 548, scored high for the Florists.

The Korenchan Grocers bowed to the Zeleznikar Fuels. Frank Gottlieb's 550, and Bill Necker's, 508, aided in the victory, while Louie Zidarich with a 497 and Louie Zulich, 482, bolstered the Grocers' score.

The 200-bucket included Wally Smyth, 203, 208, Bill Arbanas, 208, John Zefran, 203, Frank Kovacic, 200, Frank Strupeck, 227, Frank Gottlieb, 218, Bill Necker, 203, Louie Zidarich, 223.

EAGLES TRIPLE WIN IN THEIR DRIVE FOR PRIME JOLIET PIN SPOT

Joliet, Ill. — The triple win of the Eagle Store team over the strong Slovenic Coals for the continuation of their drive for the top notch in the standings was the feature of last week's session of the Joliet K. S. K. J. Men's Bowling circuit. The triple win helped the Eagle team to come within three games of the first place White Front Liquors who dropped two games to the Avsec Printers. Added features were the pick-ups of "big" railroads by Joseph Zalar, Sr., and by Paul Laurich.

Slovenic Coals. 808 823 779
Eagle Store. 853 890 827

The Eagle Store team continued their good bowling of recent weeks to win three games from the Slovenic Coals. Tony Buchar's 595, Joe Zalar Sr.'s 540, and Andy Kludovic's 536 scores were tops for the Eagle team while John Azman's 521 and Frank Gregory's 510 scores were tops for the Slovenics.

Tezak Florists 798 816 838
Peerless Ptg. 842 788 781

The Tezak Florists came out of their slump to win two games from the luckless Peerless Printers. Gene Tezak's 560, Rudy Ramuta's 506, and George Karl's 500 series paced the Tezak scores while Frank

Ramuta's 533 and Tony Lilek's 519 series paced the Peerless scores.

White Fronts. 836 789 753
Avsec Ptg. 807 810 869

The Avsec Printers' good bowling beat the White Front Liquors twice. John Culik's 575 and Matt Slana's 567 scores were high for the Avsecs while John Bluth's 530 was high for the White Front Liquors.

Odds and Ends . . .

The pins were falling hard . . . I never saw so many railroads, splits, taps, and cherries in my life . . . that ten pin must have been pounded down . . . it sure stood up quite often . . . there weren't so many strikes . . . and the blows were held to a minimum . . . no 600 series rolled . . . the 200 or better honor roll is . . . Matt Slana 217, Tony Buchar (double) 216 and 202, Andy Kludovic 213, Joe Zalar Sr. 204, Frank Ramuta 204, and John Culik 204 . . . it is fun to watch the good natured kidding . . . like Doc Zalar getting advice from Joe Zalar Sr. (Supreme Secretary) on how to bowl right and pick up the spares . . . or Willard Kuhar advising others how to get a 200 game . . . then pick up

(Continued on Page 8)

LA SALLE SOCIETY ELECTS OFFICERS

La Salle, Ill. — The annual meeting and election of officers of St. Ann's Society, No. 139, took place Dec. 12 in the school hall.

The re-elected officers are: Mary Furar, president; Jennie Gnidovic, vice president; Anna Klopac, secretary; Ann Scheuer, treasurer; Anna Plantan, recording secretary; trustees: Emma Shimkus, Christine Gerdovich and Mary Bildhauer; spiritual director: Rev. Stephen Kasunic. The Lodge physicians are: Dr. Leon V. Urbanowski, Dr. Margaret Stanmar. Dr. Stanmar is new in this community and is a member of St. Ann's, No. 139.

Installation of officers will take place at the next meeting on Jan. 9, 1944, at 2 p. m.

A social will follow the meeting.

Dorothy Klopac, reporter.

ASSIGNED TO SEATTLE

Cleveland, O. — Ensign Ann A. Jessih (N. C.) U. S. N. R., has been assigned to the Naval Hospital in Seattle, Wash.

Ensign Jessih is a 1932 graduate of St. Alexis Hospital School of Nursing. She received highest honors in her class and the Leonarda Scholarship award of \$500 for advanced study which she did at Western Reserve University.

After receiving a bachelor of science degree in 1936 she did graduate work at Creighton University, Omaha, Neb., where she was supervisor at Creighton Memorial St. Joseph Hospital until 1940. From 1940 to her entrance in the Navy Nurse Corps, she was clinical supervisor at St. Alexis Hospital.

Ensign Jessih was a former member of the board of trustees of district No. 4, Ohio State Nurses Association and an active member of the Red Cross committee for student recruitment at the time of her departure from Cleveland.

She is the daughter of Mrs. Louis Zorc, 6400 Varian Ave., and a member of St. Vitus parish.

PROMOTED

Cleveland, O. — Registered nurse Julia Mally was recently promoted to the rank of 1st Lieutenant. Lt. Mally, daughter of Mrs. Helena Mally, president of Mary Magdalen Society, is stationed at General Hospital, Fort Benjamin Harrison, Ind.

A CATHOLIC SOLDIER LOOKS AT DEATH

Out of the depths of a soldier's heart comes this meditation on life and death — an excerpt from a letter written by Lt. Carrol Wenzke of Fort Tioria, O., to his brother, Frank.

"I want you to know that what is happening to me is also a good thing. A better thing than you or possibly even I can realize at the moment.

"God has a way of working things out that are good for men's souls even when they aren't so good for the bodies. Have you ever felt that you were getting so close to the essence of life that at last you had a glimpse in the understanding of it?

Do you have a desire to improve your life? This is fundamental. Without a sincere resolution to correct our faults and develop our virtues there is no possibility of progress. Even God can't help a man who is not willing to help himself. A Christian character is not produced by magic or luck, it is the result of desire and effort.

Beware of the temptation to deceive yourself by the illusion that you have no faults. Such a decision is fatal. It is proof that a man has become calloused to his sins. What at an earlier period would have shocked him, now is accepted as normal conduct. He first pitied, then endured, then embraced. He has lost the sense of shame and of sin. An example of a fool, is a man who fools himself.

Hold the mirror up to nature. Don't refuse to look at yourself. Many blemishes need attention. This procedure we call the examination of conscience. Check with the seven capital sins and the moral law. Oh would to God the gift to give us, to see ourselves as others see us" will fit the case perfectly with the change of one word, Oh would to God the gift to give us, to see ourselves as God sees us.

After this spiritual X-ray comes the treatment. Christ is the Doctor. He has written the prescription that never fails to cure: Prayer, Holy Mass, Confession and Communion.

Prayer elevates our thoughts and invites the assistance of Our Savior. The Mass intimately unites us with the Redemption. Confession cleanses our souls, Holy Communion makes Christ our solicitous companion who guides us, encourages us and strengthens us against the thieves — called temptations — who are ever alert to rob us of the friendship and love of God.

—St. Aloysius' Bulletin.

DIAMONDS ARE GROUND

The most agreeable people, like the most comfortable clothes, to come in contact with, are those that have had the starch and horsehair stiffening worn out of them by misfortune.

Therefore, don't bemoan the occasional tragedies that befall you on your voyage thru life. They are the grindings it takes to make a more precious diamond.—Selected.

ence both of the mind and the soul. To compose your mind to complete inward peace; to be able not merely to exhibit the external signs of, but to feel inwardly a complete unconcern toward death — that experience teaches you much. It teaches you so much that once away from danger you are afraid that you will forget it. This is achieved only by a complete resignation to the Will of God — a firm conviction that once you've done your best that which happens to you must be the Will of God.

"As such you must accept it without question. Once this seeps to the bottom of your mind, there can be no fear. I do not wish to upbraid you for excessive fretting; I wish only to teach you something which I have learned and to place it on paper against the time when I will forget it."

A NEW YEAR PROGRAM

Chicago, Ill. — Many times I am asked where I can get a history of our people written in English. There is much disappointment when I cannot give them the reply they desire. There is very little in the libraries and search must be made for the little bit available. Much of the history is written in Croatian, German and other languages. The originals, of course, are unobtainable at this time. On the other hand, much of the material in English is told from the Serb viewpoint.

Well, what are we to do about it? My answer is that we can gather up the history now. Many of our boys in service can do it. How? Well, Croatian history is written all over the world in the deeds of her men and women.

Many of our men will land in the Balkans. Others are in England, Philippines, Africa, the Near East, etc. Many places bear the names of her sons.

For example: There is a burial place of Ragusan, seamen in Southampton, England, as well as the low countries. Many are in South America, particularly in Argentina. Others can be found in Spain, Australia, France, New Zealand, etc. We have an archbishop in Australia by the name of Bovich. An early ruler of the Philippines was a Croat. History records a tribe of Indians called Croatan in North Carolina or Virginia. Some U. S. senators and governors were descendants of these Indians. Much more could be recounted.

We can write Croatian history now! Each serviceman can contribute his part. I will be glad to keep all these records for the future and to be written up later. Every relative of a serviceman should cut this article out and send it to him or her.

Vincent L. Knaus,
3026 E. 92nd St.,
Chicago 17, Ill.

A SOLDIER'S LAMENT

Nights spent in the darkness,
Away from you,
Bring back memories, old
Yet new.

Memories of nights, gloriously
Spent with you,
Away from this wilderness,
Away from this dew.

Nights we spent in the moonlight,
The moonshine to guide us,
Just you and I.

God gave us nature, with its
Splendors divine;
God gave me you, your love
And mine.

We still have our love,
This love sublime;
We still have our memories,
Those moments divine.

Each evening at twilight,
The stars in the sky
Whisper your name from
Heaven on high.

And though our parting
May have made you cry,
Ours is a love that will
Never die.

—Pvt. L. N. Bosi.

"See here, waiter, there's an insect on this plate."

"Well, sir, so it is! Wonder if that could be one of them vitamin bees we read so much about."

EVELETH SOLDIER TELLS ABOUT WAR IN AFRICA AND ITALY

Eveleth, Minn. — Pfc. Joseph J. Chos, member of society No. 59, KSKJ, who was with a U. S. field artillery battalion in Africa and who is now on the front line in Italy, writes a very interesting letter to his parents. He would also like to hear from his friends, but newspapers are forbidden to give the names of fighting units and where they are located. This is said to be aid to the enemy. The letter follows:

"Dear Mom and Pa: Here in Italy, the weather is very unsettled so I decided to write to you about something different for a change that I haven't told you before. While I'm writing here at the Italian front it's pretty quiet and peaceful. Many times I read in the 'Eveleth News-Clarion' that the soldiers write about Western Africa, so that's why I'll tell you about the time when we American soldiers started to depart from the British Isles toward Western Africa on an English ship, till a year ago which was up to this day that I'm writing. On this day we started to shoot the fire and dust with our ammunition on the German soldiers near the Tunisian grounds.

"Before we reached Western Africa, we were on the ocean almost a whole month, where we had our maneuvers before we fought with the enemy. English food at this time was very poor. Also in Africa we learned about the weather, the disease and the queer methods of living of different kinds of people.

"The day was coming nearer and nearer for the time when we were to start the invasion and sure enough, I knew this because we were

spying the German bombardiers coming closer and closer. We were frightened, but still very brave, in other words, we were on the ocean at this time when we saw the first day opening for this invasion. That night before the invasion started, we had our last minute teachings of our maneuvers. Then on Sunday morning, Nov. 8, 1942, the American Infantry, on invasion boats, were going in that country, and my organization or regiment was following them with our field artillery; I was with the cannons. All of us were very courageous and brave and then we opened the African front.

"The people of France were so glad to join with us and made the American 'salute' to us. These people were joyful to receive us on their land, because they like to see the American soldiers. The reason for this was because they were so glad to be saved from the German people, and they know they have the same privilege of living as the Americans.

"The only way that the people of France noticed an American soldier was by an American flag pinned on our clothes to show that we were friendly toward them and that we were truly American soldiers. The people were giving us drinks of all kinds, mostly wine, and a lot of fruit, they were so rejoiced with us.

"The Arabs were selling eggs to us and begging us for clothes. These Arabs lost everything when the Germans took everything from them. These Arabs were ragged and everyone knew how to ask for a cigarette. Young children who barely knew how to walk

(Continued on Page 8)

MOTHER OF SEVEN SORROWS SOCIETY, NO. 81, RE-ELECTS OFFICERS

Pittsburgh, Pa. — At the regular annual meeting of Mother of Seven Sorrows Society, No. 81, Dec. 19, the present lodge committee was re-elected unanimously for the coming year. The exception was Angeline Klobuchar, member of the auditing committee, who was not present because of illness and who had sent in a request that we elect another member in her place. Another member was therefore elected. The committee thanks Miss Klobuchar for her cooperation and service to the lodge.

There was quite a large number of members present at this meeting which was carried on very harmoniously — the members and the committee co-operating in every respect. One year ago when Mrs. Anna Solomon had to resign as president of this lodge at the advice of her physician, Miss Frances Lokar was elected president. When Miss Lokar took this office she voluntarily agreed to give the office back to Mrs. Anna Solomon within a year, if she felt at that time that she could and wished to take over the duties of president again. Mrs. Solomon did not attend this meeting, so it was felt that she was not prepared to undertake these duties again, or that her health would permit it. However, Miss Lokar mentioned this agreement to the members so that they would not think that she

did not keep her word. The members unanimously elected the present committee, as said above, and with this also the president.

The lodge committee for 1944 is as follows: Miss Frances Lokar, president; Mrs. Anna Becki, vice president; Mrs. Katherine Rogina, secretary, 4321 Stanton Ave., Pittsburgh, Pa.; Mrs. Angeline Veselic, treasurer; Miss Justine Lokar, recording secretary; Mrs. Katherine Plantan, sick committee, 5560 Camelia St., Pittsburgh 1, Pa.; Phone: ST 0521; Auditing committee: Miss Rose Modrich, Mrs. Sida Jevnikar, Mrs. Angeline Pavluk; Spiritual director: Rev. Matthew Kebe; Physicians: Dr. F. J. Arch, Dr. Ralph Fabian, Dr. Geo. T. Noden; Our Page and Glasilo reporter and Athletic representative, Miss Frances Lokar.

Since the new lodge by-laws had been approved by the members only a few months ago and have now been printed in book form, the lodge will govern itself accordingly.

Members who are in arrears with their monthly dues will please try to take care of this as soon as possible. This can be done without too much hardship if the member will begin to pay her monthly assessment and a little additional on back dues.

Katherine Rogina, sec'y.

OUR
PAGE
WAR
KITCHENBy
FRANCIS
JANCIAN
1110 Third St.
La Salle, Ill.

A few new cakes for the beginning of the new year. Variety will be the spice of life if you tackle something new in the form of cake in this new year 1944.

Blackberry Jam Cake

3 cups sifted flour, 1 teaspoon baking powder, 1 teaspoon baking soda, 1/4 teaspoon salt, 1 teaspoon cinnamon, 1 teaspoon cloves, 2/3 cup shortening, 1 1/2 cups sugar, 3 eggs, well beaten, 1 cup blackberry jam, 1 cup sour milk or buttermilk.

Mix and sift flour, baking powder, soda, salt and spices. Cream shortening until soft and smooth; gradually add sugar, creaming until very fluffy, then beat in eggs and jam. Add flour mixture alternately with sour milk, beating until smooth after each addition. Turn into 3 greased layer pans and bake in moderate oven about 30 minutes. Put layers together with butter frosting. Makes three 9 inch layers.

Chocolate Chip Cake

2/3 cup shortening, 1 1/4 cups sugar, 1 teaspoon grated lemon rind, 5 egg whites, 3 cups cake flour, 1/2 teaspoon salt, 3 teaspoons baking powder, 1 cup milk, 1 seven or eight oz. package semi-sweet chocolate.

Thoroughly cream shortening, sugar and lemon rind. Add unbeaten egg whites, one at a time, beating thoroughly after each. Add flour, sifted with salt and baking powder, alternately with milk. Pour half the batter in three greased 8 inch layer cake pans. Cut along scores of 7 ounce chocolate bar or cut each square of 8 ounce bar in 4 to 5 pieces each, first lengthwise, then crosswise. Sprinkle half the chocolate over batter. Pour over remaining batter, sprinkle with remaining chocolate. Bake in moderate oven 350 degrees 25 to 30 minutes.

Maple Syrup Nut Cake

1/2 cup shortening, 1/2 cup sugar, 2 1/2 cups sifted flour, 2 1/2 teaspoons baking powder, 1 teaspoon salt, 1 cup Maple Syrup, 1/2 cup chopped black walnuts, 2 eggs.

Cream shortening, add sugar gradually, and cream until fluffy. Blend in well beaten eggs. Sift flour, baking powder and salt together, and stir into creamed mixture alternately with the maple syrup and milk. Add nuts. Pour into well greased and floured 8 by 12 baking pan. Bake about 45 minutes in moderate oven. Cover top and sides with maple icing.

Cider Cake

4 cups sifted flour, 3 teaspoons baking powder, 1/4 teaspoon salt, 1 teaspoon cinnamon, 1 teaspoon allspice, 1 lb. currants, 1/2 cup shortening, 1 cup sugar, 4 eggs, separated, 2 cups sweet cider.

Mix and sift flour, soda, salt and spices; mix about 1/4 cup with washed, dried currants. Cream shortening until soft and smooth; gradually add sugar, creaming until fluffy, then add well-beaten egg yolks

EVELETH SOLDIER TELLS ABOUT AFRICA

(Continued from page 7) and the old men and women mostly Arabs, had this sort of way. We drank wine just like water, but we soon found out from where it came. If we drank too much we were sure to get sick from it, and I said to myself 'This isn't the same kind of wine as I had back home.' Surely enough, it wasn't.

"The little children were asking us for 'hom bom' which means 'sweet fruit'."

"In our invasion, we first hit near a city called Algiers. Then we began to go on until we got to our objective, 'Air-Port Blida.' We took care of these grounds when our airplane bombers took it over and watched for any German airplanes.

"The country Algeria surrendered; it was peaceful. German bombers came around at night and believe me, I saw fireworks just like on Fourth of July, and I'm not kidding, this was a fact. The bombers usually came at night, but the Americans made a stop in the skies and they couldn't do any damage.

"From here then we marched ahead toward the Tunisian front where we met the German armada. We rode miles and miles through Africa. I saw lonely hills and places that were very nice and some places very battered. We rode over steep hills with those heavy army trucks. We rode over dangerous hills, tunnels, etc. I often wondered if I'd reach the stars when we were going up on the high hills, in other words, we looked like we were on top of the world. Most of the times while we rode over hills and dales, we didn't even see an animal. If we ever did see an animal. If we ever did see anybody, we saw a poor farmer so thin that he was only bones and skin and had a couple of chickens, one mule and a cottage very poorly built.

"I asked myself, 'What kind of a life have these kind of poor farmers got, living by themselves far apart from one another?' The Arabs live something like this as I've described them to you before. When we made a stop for our meal, I gave one-third of my meal to one of these poor people, I had pity for them. They were half starved.

"From Algeria to Tunisia, there are only hills and hills. Here I saw how they develop their fruit and other crops. Mostly Arabs live here, a lot of French people and refugees

and beat thoroughly. Add flour mixture alternately with cider, beating until smooth after every addition; fold in thoroughly the stiffly beaten egg whites then turn into greased loaf pan and bake in moderate oven about 1 hour. Spread with Orange butter frosting if desired. Makes 1 cake 7 by 11 by 1 in.

Delicate Sponge Cake

1 cup sifted cake flour, 1 cup sugar, 1/4 cup egg whites, 1/2 teaspoon salt, 1/2 teaspoon cream of tartar, 4 egg yolks, well beaten, 1 teaspoon vanilla.

Mix flour and 1/2 cup sugar, and sift three times. Beat egg whites until frothy, sprinkle with salt and cream of tartar, and continue beating until stiff enough to form peaks, but not dry. Gradually beat in remaining 1/2 cup sugar; carefully fold in egg yolks and vanilla, then the flour-sugar mixture about 1/4 cup at a time over surface. Turn into ungreased tube pan and bake in moderately slow oven 325 degrees about 1 hour. Invert pan until cake is cold, or about 1 hour, before removing cake. Makes 1 large cake.

who rushed from France when the Germans took over their country.

"There is quite a difference between the French people and the Arabs. The French are dressed very modern and have nice manners. There is also a great difference between them where they live. France is a modern country, the people just had to leave their country in order to be saved from the Germans.

"Then when we came near Tunisia, we had a tough fight. On Nov. 19, 1942, we were ready again for the German planes, which were called Stukas. They were bombing over us, but they couldn't hit anything. We paid them back by shooting with cannons and machine guns, etc. It is true that we were kind of yellow the first time when we were in the fighting front, but today it's altogether different. We are the best trained American soldiers. I can say and I'm not bragging, ma and pa, that our organization, that I've been in and still am in, was almost the first one of the American units to open the Tunisian front. Every American soldier that participated in this organization is still alive who were fighting in Africa, and today I'm on the Italian front as well.

"Now in conclusion, if you like to read my letters, telling about my past fighting stage, tell me and I'll write more next time. So now, folks, I must close and hope to hear from you, too. I'll also be very glad to hear from my other friends."

JOLIET LEAGUE

(Continued from page 7) 199 himself . . . the Slovenic Coals are having tough sledding these days . . . so are the White Front Liquors . . . losing the close games . . . were winning them a while back . . . we had some distinguished visitors . . . LaVerne Kren S 1/c U. S. Navy, came up with Mrs. Kren, his mother, to watch pop John Kren bowl . . . LaVerne had a pleasant visit with his friends in the league . . . has been with the Pacific Fleet for a long time . . . and came home for a short Christmas Holiday furlough . . . looks very good with that added weight . . . another visitor was Charley Petan, PFC, who came home for a ten day furlough . . . had a fine evening visiting with us . . . and filling in as a bowler . . . that old left "flip" of his is still good . . . mowed the pins down for good counts and scores . . . he really has that Southern Alabama tan . . . and the girls say that he looks like Clark Gable . . . better watch out, Charley . . . we were pleasantly surprised to see U. S. Navy Storekeeper Joe Laurich drop in . . . came home for a few days furlough . . . and is going back to sea duty . . . Joey looks very good in his uniform . . . and he still has that million dollar smile . . . watched us bowl . . . and kidded a little too . . . the three visitors asked me to send their Holiday Greetings to all KSKJ's . . . Tony Lilek appeared last week . . . after a three week's absence due to the flu . . . will close now with the wishes and hopes that General "Ike's" prediction of the downfall of Germany in 1944 comes true . . . and that Japan will be wiped off the face of the earth in the shortest time possible . . . yours for a Very Happy, Healthy, Prosperous New Year . . . from the Joliet KSKJ Bowlers . . .

The standings:
White Fronts . . . 29 19 .604
The Eagle Store . . . 26 22 .542
Slovenic Coals . . . 25 23 .521
Tezak Florists . . . 24 24 .500
Avsec Prints . . . 23 25 .479
Peerless Prints . . . 17 31 .354

WHAT KIND OF HOME WILL YOUR
SOLDIER RETURN TO?

By Sister Mary Clare, SND

Many are the plans being made by civic and social groups for the welcome and the entertainment of the returning servicemen. Nearly complete are the extensive plans for the hospitalization of the ill and badly wounded soldiers. Very heartening are the reports that industry intends to assist in the rehabilitation of those whose injuries incapacitate them for their pre-war jobs. Most important of all, however, are the plans we hope are being made on the Family Front.

In the November issue of The Survey Midmonthly, Kathryn Close uses the experiences of Travelers' Aid units have had with returned soldiers as the basis of a warning to us all. She sees the "necessity for some kind of an educational program to carry to soldiers' families and friends an understanding of the difficulties these men will have in taking up life where they left off." She cites instances of soldiers who were afraid to go home because they were afraid their families might want to talk about the horrors they had witnessed.

Our returning soldiers who have seen service on the battle front still have a capacity for boundless joy as endless woe, and for the most part it is up to the soldiers' families to give them the one and to save them from the other.

There could hardly be simpler advice on this point than the missionary philosophy of De Foucauld brought to us by Father John J. Considine. His advice was addressed to missionaries to the Tuaregs but it is perfect advice for those who would minister to the soldier, sailor, marine, returned home wounded in body and mind. Says De Foucauld: "You must be simple, affable, good. Love them and make them feel that they are loved. Be human, charitable, and always gay. You must laugh even in saying the simplest things. Laughing draws men closer together, allows them to understand each other better. It is charity. Always laugh."

To be able to follow De Foucauld's advice implies a lot of virtue. Seriousness is not a virtue as Chesterton never tired proving. He held that a person of levity cannot be a proud person, that only self-forgetting people can be gay; that it is easy to be heavy-hearted, hard to be lighthearted; that laughter is a leap while selfish seriousness is a settling down.

It is, of course, next to impossible to be gay in bleak and

dreary places. And are not some of our homes definitely bleak, and dreary places? A home without wholesome Catholic reading matter, a home where God is ignored, or where He is even insulted in conversation is a hungry, pessimistic place on matter how fine the material surroundings may be. Recently Bishop Daniel F. Desmond of Alexandria, La., said that there are Catholic homes which are "pesthouses where disease breeds and young souls are often stolen from virtue because of the presence of rotten books, suggestive pictures and wicked magazines."

What a place for a soldier boy to return to! Such parents must be what Ade Bethune would call "cynical softies." They can't be living near to God. They can't be truly lighthearted and gay. They can't assuage a wounded soldier's mental suffering nor give him courage and strength.

LIKING CREATES LIKES

It has often been said that, when you make others like themselves even a little better, they will like you very much. There can be no denying this statement, because all persons, no matter what they say, like themselves quite a bit.

A sense of personal pride makes men dislike those who succeed in making them like themselves a little less. Men do not like to be told that their house is not neat in appearance, that their lawn appears to have been trampled by an army, that their car is like a "wreck."

Of still greater importance are remarks which detract from a person's virtues. No person appreciates having his virtues or qualities belittled.

When a man meets somebody who magnifies his good qualities, those points for which he likes himself, he immediately likes that person. It is inherent in almost all persons to like those who give them something — although it may be nothing more than a better opinion of one's self.

Naturally, whenever a person goes to extremes, and tries to "soft-soap" somebody, he does not develop friendships—he only destroys his opportunities definitely and unequivocally. It is not difficult, however, to say a few kind words without appearing to be overly considerate of the other fellow. The habit of appreciating other persons' qualities and virtues can easily be acquired, and life insurance salesmen, above all people, should readily adopt this simple manner in which to gain friends.

FORGOTTEN YOUTH NEEDS HELPING
HAND

A few days ago, in County Court, at Rochester, N. Y., a youth of 17 years was convicted of burglary. His record was such that the judge had no alternative but to sentence him to 10 years in prison. When sentence was pronounced this youth leaned forward and cursed the judge in language too vile to print, even with the customary dashes between letters. This judge is a neighbor of ours. That night we rode home on the same bus. He was very much distressed and worried over the youth problem in this city. He gave incidents of youthful delinquency that are hard to believe, and, he said, this condition prevails in every small and large community of the nation.

It is a well known fact that better than 75 per cent of the crimes committed in the last few years have been by youths of 21 years or under. These potential, young criminals are not being taken into the armed services. For one reason, they are for the most part physically unfit. If they have a police record they are not wanted in any branch of the service.

This situation is serious, but far more serious is its underlying cause. It is not due to lack of police vigilance in maintaining law and order, it is not due to leniency or callousness on the part of the juvenile and adult courts. Social workers, school teachers and others in the educational field say that it is directly due to the break-down of the home. This was going on before the war. It has been greatly accelerated since. It may be a case where both parents are engaged in war work—the mother on a day shift and the father on a night shift. The children, therefore, have no parental supervision. Mother, when she comes home to get dinner at night, is tired and her nerves are on edge. She is easily irritated and the children have to speak and walk softly. They go out for the evening to get away from such unpleasant surroundings. They naturally drift into the night life.

These boys and girls meet others of their age or older who are now being paid \$50 and \$75 a week. An unheard of sum to them. In their mind this makes them "big shots," and to bolster up this idea they throw \$10 and \$20 bills across the bars of the night clubs, indifferent to even the change they get back. Bartenders and waiters, well aware of this, charge them double and treble the price for the same food and drink that prevails in the same places during the day. Is it any wonder that the government is attempting to syphon off a portion of this excess wages through pay-as-you-go taxes? When the final quitting whistle blows, at the end of the war, these spendthrifts will not have one penny saved. Yes, they will have a few war bonds, which they bought, but how long will they last with these high-gear spenders!

As we previously remarked, the root of most of the present juvenile delinquency lies in the neglect of the boys and girls between 12 and 18 years of age. Their home has become little more than a rooming house. They have no place to go nights, so it is but natural that they should drift into groups and gangs of evil influence.

The question is: What are the decent and respectable citizens of each community going to do about it? Well, there is at last an answer. In many places the school and the Y. M. C. A. are conducting classes for adults, both men and women, in group leadership of youth. These adults may have talent in the arts or music—or none at all. Following a brief course conducted by men and women of experience, these volunteers will organize groups of boys and girls in the different neighborhood provide a suitable recreation room, with periodicals and games, and assist them along constructive lines. They will, in fact, be "big brother" and "big sister" to these forgotten boys and girls.

As we have been writing these lines the thought has come to us: What organizations in the whole United States are better equipped and better organized to take up this work than are the lodges of the fraternal benefit societies? They extend through every city, town and hamlet in the country. They have furnished and heated places of meeting. Their membership is made up of the responsible men and women of each community, in which they are domiciled.

What is your reaction to such a suggestion? We should like to add that in carrying out such a commendable social service, they are heeding, as well, the admonition of The Master, when he said: Inasmuch as ye do this unto the least of these my brethren, ye do it unto me. —F. M.

IN RADIO CONTEST

Chicago, Ill. — The Plut triplets, Herman, William and Joseph, members of the KSKJ will appear on Rubin's Stars of Tomorrow radio program over WGN Jan. 9, 6:30 to 7 p. m. The triplets will compete for a \$500 War Bond.

VICTORY DEPENDS ON ME

I am a soldier, tried and true,
Who fights, in order to subdue
The Axis foe across the sea—
For victory depends on me.

I am a fighting sailor lad
Who sails in weather good and bad
To sink our foe upon the sea—
For victory depends on me.

I am a bold and brave Marine
Who lands on shores I've never seen
To fight and smash the enemy,
For victory depends on me.

An aviator bold am I
Who knocks the Axis from the sky
And sinks their ships upon the sea—
For victory depends on me.

I am a steady workingman
Who works to build the best I can—
The ships, the planes, the guns,
you see—
For victory depends on me.

Americans, let's do our part
And work and work with all our heart.
Let each one say with certainty,
That victory depends on me.

God, our Father, to Thee we pray
To guide us on our stormy way.
Inspire and make each one to see—
That victory depends on me.
—Maj. Gen. W. K. Wilson.

**TO BRING BACK LOST
CONFIDENCE**

One common reason for not being in action is the loss of faith in oneself: It is a real tragedy when a man feels that his hand has lost its cunning, his mind its strength.

The way to bring back confidence in ourselves is to do something we know we can do. Start with something simple. Make a list of your best policy-owners and go to see them, not just as a visitor, but with a specific purpose in mind. Try to add five new names to your prospect list every day for a week. Do something you know you can do, then your confidence in yourself will come back — and when that comes back your slump will be broken.—Selected.

FOR VICTORY

**BUY
UNITED
STATES
WAR
BONDS
AND
STAMPS**